

Giới thiệu Thê Tử Lưu Mạnh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thú Sư

Edit: Halina

Độ dài: 991 chương

- Thanh Thanh, nàng muốn ai chết nữa?

- Ngươi...

Vừa mới buột miệng nói ra đã lập tức bị đánh gãy. Tên gian ác lưu mạnh kia chặn ngay miệng nàng.

- Thanh Thanh, nếu bốn vương chết thì nàng phải làm quả phụ rồi.

- Hừ. Nam nhân đầy ngoài đường, lão nương mà sợ tìm không...

Lời nói còn chưa dứt thì đã bị ném xuống giường. Sau khi liếm đủ ăn sạch sẽ nàng xong thì Tà Vương nửa nằm, cười liếc mắt nhìn nữ nhân trên giường đang trừng mắt nhìn hắn...

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Mạnh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thú Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Phụng nữ trùng sinh

Edit: halina

Trần Thính Phong, núi Hắc Mộc.

Trăng tròn mười lăm chiếu xuống núi rừng, gió đêm điên cuồng thổi ‘vù vù vù’, đêm khuya âm u lạnh lẽo thuận lợi cho mấy người làm chuyện xấu trong núi Hắc Mộc, sống lưng căng cứng, lông tơ dựng đứng.

Hai gã trai trắng tay khiêng một cái túi bằng vải bố, cô nương trẻ tuổi đi sau lưng bọn họ ước chừng chỉ khoảng mười lăm, mười sáu tuổi, chân ba người đập trên lá khô phát ra tiếng vang ‘xào xạt’ ‘xào xạt’, âm thanh này càng khiến màn đêm trở nên đáng sợ.

“Nhanh ném xuống đi!” Giọng nói non nớt mang theo hai phần tàn nhẫn, ba phần độc ác của tiểu cô nương vang lên, ra lệnh cho hai tên trai trắng ném bao tải bằng vải bố được buộc chặt xuống dòng sông đen trong núi Hắc Mộc.

Dòng sông đen này có chín nhánh, vây quanh ngọn núi, nước sông chảy xiết, có chút buông thả không sao kiềm chế được. Phía trước khúc sông ở trước mặt ba người lúc này có một thác nước cao mấy trượng đang ồ ạt đổ thẳng xuống, sinh vật rơi từ nơi đó xuống dường như còn mạng sống sót!

“Cố đại tiểu thư, thật sự muốn ném xuống sao?” Một tên trai trắng trong số đó nghẹn ngào mở miệng, hắn không biết nếu việc này bị Cố gia chủ phát hiện thì mình có bị chém đầu hay không nữa?

“Đây không phải là điều muốn hay không, mang thứ bỏ đi này về Cố gia chúng ta sao? Gia gia sẽ không thèm để ý đến chuyện này! Nhanh ném đi cho bốn tiểu thư!” Trong đêm đen có thể mơ hồ thấy được cô nương đứng phía sau hai gã trai trắng đang sốt ruột muốn ném túi vải bố vào dòng nước đang chảy cuồn cuộn.

Một tiếng ‘Bịch’ vang lên, túi vải bố nặng nề rơi vào giữa dòng sông đen.

“Đi, về nhà!” Cố Ly Ly phất tay để giữ bộ vận xui vì vừa rồi chạm vào túi vải bố, nhìn dòng sông đen đang chảy rít gào chảy siết rồi nở nụ cười vừa lòng.

Hai gã trai trắng mím môi bị gió lạnh thổi buột môi, mang theo tâm trạng thấp thòm mà đi theo sau lưng Cố đại tiểu thư ra khỏi núi Hắc Mộc trở về Cố gia.

Sau khi ba người rời đi không lâu thì dòng sông đen trầm tĩnh đã xảy ra dị tượng* kỳ quái.

* dị tượng: hiện tượng kỳ quái

Rõ ràng trời mới canh hai, bầu trời đêm đen nhánh đầy sao bỗng lấy trở nên sáng như ban ngày chỉ trong nháy mắt, chiếu sáng cả một vùng đất đang ngủ say, đánh thức cường giả trên Thánh Quynh đại lục.

“Phụng Hoàng Nữ Đế xuất hiện sao?”

.....

“Vèo vèo vèo vèo ~”

Không biết từ đâu xuất hiện một luồng sức mạnh hút lấy Cảnh Thanh vào thác nước ngay phía trước dòng sông đen đỏ.

“Khụ khụ khụ ~” Cảnh Thanh còn ở trong nước nhưng có thể miễn cảm nhận thấy được xung quanh mình là nước, nhưng mà vì ở trong bao bố bị buộc chặt nên lại có chút không khí để thở!

Khó chịu nên dùng hai ngón tay moi nước sông khoang miệng ra ngoài khiến Cảnh Thanh lại ho khan thêm vài tiếng.

“A!” Cảnh Thanh vừa mới dễ chịu được một chút thì liền có một con lốc xoáy mạnh mẽ hút cô vào.

Cảnh Thanh bị nhốt trong bao bố nên không biết mình bị trôi tới nơi nào. Đột nhiên trọng lực tác động lại lên người cô, một tiếng ‘Bịch’ vang lên, toàn bộ bao bố rơi xuống mặt đất.

“Ai da, thật đáng chết!” Cảnh Thanh bất chấp cái mông bị đau, hai cánh tay gầy yếu đến mức không chịu nổi gắng sức xé rách bao bố.

Thật là sáng, ánh sáng chói mắt đập vào mắt Cảnh Thanh, cô còn cho rằng mình đã trôi tới chỗ Quang Thần ở Quang Minh Thần Điện nữa chứ, sáng như thế, mắt to đến 24k cũng đều bị ánh sáng này làm mù.

Là cái gì? Là cái đồ quý gì đang cào mông cô?

“xèo ~ xèo ~” Âm thanh mềm mại đáng yêu vang lên sau lưng Cảnh Thanh, Cảnh Thanh chỉ có thể nhận cảm giác chói mắt đến sắp mù xuống để mở mắt ra.

Xoay người thấy cái thứ quý trước mặt thì Cảnh Thanh rất muốn đá nó một cái cho hả giận, cục bông trắng béo nhỏ kêu ‘xèo ‘ ‘ xèo ’ rồi lăn ra xa.

Không bao lâu, cái vật nhỏ kia lại kêu ‘xèo ‘ ‘ xèo ’ rồi chạy vội trở lại.

Lúc Cảnh Thanh không chú ý tới nó thì nó nhảy lên, dùng móng vuốt nhỏ bắt lấy tay Cảnh Thanh rồi mở miệng cắn một cái vào ngón tay cô.

“Khốn kiếp!” Lúc Cảnh Thanh đang chửi cục bông trắng dây dưa trên ngón tay cô thì ánh sáng xung quanh tan đi, nhưng lại có một ngôi sao năm cánh tụ lại một chỗ.

Khế ước ư?

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Khế ước thượng cổ

Edit: halina

Máu Cảnh Thanh và máu của quỷ nhỏ này dung hợp với nhau, hai giọt máu hòa thành một giọt lớn sau đó hình thành một Ngũ Mang Tinh Trộn (đại khái là 1 vòng tròn có ngôi sao 5 cánh).

Vấn tự cổ xưa xuất hiện ở trong không trung, sau đó ánh sáng chợt lóe lên, giọt máu đó lại tách thành hai giọt riêng rẽ dung hòa vào ấn đường của Cảnh Thanh, và thân thể dưới lớp lông của quỷ nhỏ đó.

“Chủ nhân ~” Quỷ nhỏ ngẩng cái đầu nhỏ ra, hai tròng mắt nhỏ trong đôi mắt lớn tròn xoe nhìn Cảnh Thanh, trong mắt có chút ý lấy lòng.

Cảnh Thanh kỳ quái đánh giá Tiểu Bạch Cầu dưới chân, rồi sau đó dùng một tay nhấc nó lên, thấy dưới lớp thịt của Tiểu Bạch Cầu có xuất hiện một vật thể giống ‘con giun’ lớn bằng cỡ ngón cái lúc ẩn lúc hiện.

Cảnh Thanh cảm thấy hứng thú nên vươn ngón trỏ đặt vào, miệng còn nói lời trêu chọc: “Tiểu đệ đệ?”

“Thí ước ~!” Tiểu Bạch Cầu còn đang nằm trong tay Cảnh Thanh, nghe thấy vậy thì nhảy ra xa, khủng hoảng lần hai vòng trên mặt đất mới dừng lại, mở mắt to đáng thương hề hề nhìn Cảnh Thanh.

Cảnh Thanh cười ‘ phụt ’ một tiếng, hỏi Tiểu Bạch Cầu: “Ngươi là loài vật gì?”

“Thí ước ~” Tiểu Bạch Cầu kiên trì chỉ nói ra hai chữ.

“Vậy sau này cứ kêu ngươi là Thí Ước đi, nơi này là chỗ nào?” Cảnh Thanh nhìn lại bốn phía, nhìn mọi vật trống không, nhìn ra xa không thấy điểm dừng thì nhú mày nghi hoặc.

Tiểu Bạch Cầu vốn đã lặn ra xa rồi lại lặn trở về bên chân Cảnh Thanh, đáp: “Nơi này là không gian Tinh Thần, chủ nhân chỉ cần tập trung tinh thần thì liền có thể đi ra ngoài.”

“Ngươi dẫn ta tới đây?” Cảnh Thanh cúi đầu nhìn vật nhỏ bên chân, nếu nàng không cảm nhận sai thì vừa rồi rõ ràng nàng đang ở trong nước.

Tiểu Bạch Cầu gạt cái đầu nhỏ tròn tròn một cái, trả lời: “Chủ nhân, vừa rồi là Thí Ước cứu người.”

Đối mặt với hành động khoe công lao của Tiểu Thí Ước, Cảnh Thanh không thèm để ý đến. Nàng nhắm mắt lại tập trung tinh thần, chỉ nghe một tiếng ‘ vèo ’ vang lên, bên tai lại vang lên âm thanh róc rách của nước chảy.

Thật sự đúng là không gian Tinh Thần kỳ quái sao? Cảnh Thanh tròn mắt nhìn chung quanh, diensdafineeqydoon nàng còn ở trong nước nhưng được một lớp màng bảo vệ, dưới nước đen thui lù không thấy rõ gì cả.

“Thí Ước ~!” Chỉ thấy Tiểu Thí Ước rụt người lại một chút, dần dần có ánh sáng hội tụ lại trên người nó, chiếu sáng phong cảnh trong nước.

Nhờ vậy Cảnh Thanh mới có thể thấy được rong rêu lay động dưới đáy nước, nghe được chúng nó đang kêu gọi nàng: ‘ Phía trước chính là thác nước của dòng sông đen, nhanh quay lại bờ đi! ’

Cảnh Thanh có chút khác thường, từ nhỏ có thể giao lưu được với vạn vật nên bị người ta coi là quái vật, không có bạn bè nào dám đến gần, rất sợ chạm tay nàng.

Nghe được rong rêu kêu gọi, Cảnh Thanh nhanh chóng sai Tiểu Thí Ước: “Mau lên, quay trở lại bờ sông đi.”

Tiểu Thí Ước lại co người lặn nữa, thân thể lóe lên, mang theo vòng tròn bảo vệ Cảnh Thanh cùng nhau bay đến bờ sông.

Lúc này trong quá trình trùng sinh trong nước, trong đầu Cảnh Thanh xuất hiện ký ức không thuộc về nàng

Liên Thanh, phế nữ của Tông Hầu phủ, tám năm trước bị đuổi về Cổ gia của Thính Phong trấn.

Liên Thanh có một mẫu thân, một đệ đệ, nhưng mà ngày mẫu thân Cố Tuyết Cầm sinh đệ đệ Liên Nhật Kiệt thì bị Tông Hầu phủ đuổi cả ba mẹ con ra khỏi Hầu phủ, cùng đường, Cố Tuyết Cầm dẫn theo hai tỷ đệ Liên Thanh và Liên Nhật trở về nhà mẹ đẻ nhờ cậy.

Cổ gia là gia tộc được hương tại Thính Phong trấn, Cổ gia chủ: Cổ Ngao.....

“Ào ~!” Cảnh Thanh từ trong nước trồi lên, chỉ thiếu một tóc, nếu còn ở trong nước lâu thêm một khắc nữa thì Cảnh Thanh và Tiểu Thí Ước sẽ cùng nhau rơi vào vòng xoáy của thác nước cao mấy trượng, sau đó... Rơi thẳng xuống dưới.

Hận, nỗi hận đến từ thân thể này nổi lên trong đầu Cảnh Thanh theo bản năng, nàng đang nhớ lại xem là tiểu tiện nhân nào quăng thân thể nguyên chủ vào giữa dòng sông đen.

Người nào?

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Nam tử yêu nghiệt

Edit: halina

Làm lính đánh thuê ở thế kỷ hai mươi lăm, Cảnh Thanh có được năng lực phát hiện nhanh nhạy, hơn nữa thân thể này mang lại cảm giác rất kỳ quái cho Cảnh Thanh, năng giống như còn có thể cảm nhận được cái gì nữa?

Lùm cây trong rừng phát ra tiếng vang xào xạt, Cảnh Thanh túm lấy thân thể đang khom khom của Tiểu Thí Ước, cố gắng vận động cái cơ thể gầy yếu cứng nhắc này chạy vào trong một bụi cây nhỏ khác, trong quá trình bỏ trốn không hề phát hiện ra bất cứ động tĩnh gì.

Nam tử tóc đỏ ngồi trong lùm cây bên kia khẽ cười tà tử, cảm thấy hứng thú khi âm thầm ngồi xem nữ nhân đang trốn ở lùm cây đối diện. Nếu hắn nhìn không sai thì vừa rồi trong tay nữ nhân kia ôm Lôi Điện thú.

Lôi Điện thú chỉ có ở khu rừng rậm âm u bí ẩn của Phụng Cuồng đế quốc, vì sao ở một thị trấn của một đất nước nhỏ lại có một con Lôi Điện thú sinh ra đã lâu rồi?

Xem ra nữ nhân này có vận khí không tồi, với thân thể phế vật không hề có chút hơi thở của người luyện võ mà lại có thể ký được khế ước với một con Thần thú cấp bậc Đế Vương, thú vị!

Nam tử tóc đỏ tà mị đứng lên khỏi mặt đất, bụi cây nhỏ vốn không thể che được cơ thể cao lớn rắn rỏi của hắn.

Cảnh Thanh cũng chỉ trốn vào bụi cây để âm thầm xem động tĩnh tiếp theo, ai ngờ trước mặt lại xuất hiện một nam nhân giống như Thiên thần thế này?

Dung nhan yêu nghiệt giống như tác phẩm hoàn mỹ nhất mà Thượng đế khắc thành, đôi mắt hồ phách màu vàng lưu li tỏa ra ánh sáng mỹ lệ, nếu phía sau hắn có cắm thêm một đôi cánh thì nhất định sẽ là Thiên sứ mê đảo chúng sinh.

Không, không phải, bên miệng yêu nghiệt này luôn treo nụ cười tà mị, Cảnh Thanh sinh ra cảm giác không thích từ tận đáy lòng, bởi vì trước khi trùng sinh vào cơ thể yếu ớt gầy yếu này thì Cảnh Thanh đã chết dưới nụ cười giống như vậy!

Hơn nữa nam tử này một đầu tóc đỏ như lửa, cực kỳ diễm dứa lẳng lơ. Tim Cảnh Thanh bất giác đập ‘Thình thịch, thình thịch’, hốc mắt cũng trở nên ướt át.

“Ngươi là người nào?” Cảnh Thanh lấy lại tinh thần rồi chủ động mở miệng, giọng điệu có chút xa cách và cảnh giác.

Thái độ của yêu nghiệt trước mặt đột nhiên trở nên nghiêm túc, đôi mắt hồ phách màu vàng kim có chút cảm xúc phức tạp.

Nguy hiểm, đây là tín hiệu đầu tiên mà Cảnh Thanh bắt được trên người nam nhân này, ngoài ra nam nhân này còn rất mạnh hiện tại năng không phải đối thủ của hắn!

“A...” Yêu nghiệt đột nhiên cười khẽ một tiếng đầy chế giễu. Ngay sau đó nam nhân trước mặt Cảnh Thanh đột nhiên biến mất.

Cảnh Thanh kinh ngạc đứng lên khỏi lùm cây, tay đặt lên thân cây khô Bạch Dương [1] rồi dò hỏi: “Hắn đi đâu?”

[1] Cây Bạch Dương: là cây thân gỗ, rụng lá, lá tam giác hình trứng. Vỏ cây màu trắng.

“Chi chi chi chi...”

Đáng chết! Linh Hồn Lực thân thể này quá yếu, vừa rồi sau khi nghe đám rong rêu trong nước nhắc nhở xong thì Cảnh Thanh liền không còn lại chút Linh Hồn Lực nào để hỏi Bạch Dương về hướng đi của yêu nghiệt kia nữa!

Vậy cũng được, nam nhân này không đến trêu chọc năng, diendafinlequydoon điều quan trọng nhất trước mắt chính là nhân lúc trời chưa sáng mà trở lại biệt viện Cố gia.

Cố Ly Ly phải không? Cố gia đúng không? Các ngươi nên chuẩn bị tốt tinh thần chờ Cảnh Thanh trùng sinh thành Liên Thanh trở về trả thù các ngươi đi!

Người đầu tiên năng dạy dỗ chính là Cố Ly Ly, dám đánh bất tỉnh Liên Thanh trong phòng nàng ra, còn đóng gói nàng ta lại chìm xuống dòng sông đen này nữa, đúng là Cố Ly Ly chê mình sống lâu mà!

Liên Thanh cúi đầu nhìn Tiểu Thí Ước trong lòng ngực, thấy đôi mắt to của nó vốn đang long lanh đột nhiên ảm đạm đi không ít thì cuống quýt hỏi: “Thí Ước, ngươi sao vậy?”

“Chủ nhân, ta tiêu hao quá nhiều linh lực, buồn ngủ quá... Ta về không gian Tinh Thần để nghỉ ngơi trước.” Tiểu Thí Ước vừa dứt lời thì thân thể với bộ lông xù liền biến mất trong tay Liên Thanh.

Mà trong không gian Tinh Thần của Liên Thanh lại có thêm một con Tiểu Bạch Cầu đang mệt mỏi chìm vào giấc ngủ.

Sau khi biết Tiểu Thí Ước không sao thì Liên Thanh liền cất bước rời khỏi núi Hắc Mộc trở về biệt viện Cố gia.

Thứ phế vật như ba người Cố Tuyết Cầm, bị nhà chồng xua đuổi về nhà mẹ đẻ, Cố gia có lòng tốt thu nhận bọn họ, cho bọn họ ở trong một biệt viện bỏ hoang đã là ‘ban ân’ cực lớn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Điều tra thân phận

Edit: halina

La Sát Minh Điện, tổ chức hắc ám mạnh nhất thế giới vang danh khắp Thánh Quỷnh đại lục, chi nhánh giao dịch trải rộng khắp toàn bộ đại lục.

Tuy rằng là tổ chức hắc ám nhất đại lục nhưng bởi vì thế lực quá cường đại nên ngay cả hai đại đế quốc trên đại lục: Thiên Đế quốc và Phượng Cuồng đế quốc cũng không dám mạo phạm Điện chủ Lâu Tiêu của La Sát Minh Điện.

Trong Lôi Thành Phân điện của Minh điện, một nam tử tóc đỏ tà mị mặc hắc y đứng ở trên đài cao ngoài trời, sau lưng là hai gã thuộc hạ.

Tên thuộc hạ mặc bạch y mở miệng nói: “Điện chủ, thuộc hạ đã điều tra rõ ràng, nhóm người hôm nay đuổi giết Điện chủ là do Thái Tử phái tới.”

Thái Tử? Nam tử đứng ở phía trước nhìn sao trên trời nhăn mày lại. Là ai cho phép hắn làm càn như thế, dám đối nghịch với La Sát Minh Điện?

Một người khác mặc áo gấm màu lục sậm cũng lên tiếng nói: “Điện chủ, người ngoài không biết thân phận Tam vương gia của người, Thái Tử làm như thế không phải nhắm vào vị trí thừa kế mà chỉ đơn thuần muốn đối phó với La Sát Minh Điện!”

Nam tử tà mị đứng ở phía trước vẫn im lặng như cũ, điều Lộc Ứng nói sao hắn lại không biết chứ? Thái Tử muốn diệt La Sát Minh Điện, nhưng mà chỉ bằng hắn thì thật sự có năng lực này sao? A ~

“Đến Thánh Phong Trấn thu thập tin tức về những nữ tử khoảng mười đến mười lăm tuổi, ba ngày sau đến báo cáo.” Nam tử tà mị hạ lệnh xong thì bóng dáng màu đỏ đen lập tức biến mất trong không trung trong nháy mắt.

Đề lại Lộc Ứng và Bách Hạo đứng nhìn nhau, không hiểu vì sao Điện chủ muốn lục soát nữ tử ở Thánh Phong trấn. Nhưng mà chủ tử đã giao nhiệm vụ thì đương nhiên bọn họ sẽ mau chóng hoàn thành.

.....

Ngày mùa thu nắng ấm vẫn cứ chói mắt, ánh nắng ấm áp chiếu vào trong căn phòng nhỏ rách nát đến không thể chịu nổi.

Liên Thanh cúi đầu ra từ trong tấm chăn cũ ó vàng, căn cứ theo ký ức của nguyên chủ để lại, mỗi lần đến canh giờ này thì Liên Thanh đều dậy nấu nước ấm cho mẫu thân và đệ đệ.

Trong sân nhà bỏ hoang của Cố gia vẫn may vì còn có một cái giếng chứa nước có thể uống được, diẽnxdndnxdafillequydoon nếu không một nhà ba người bọn họ dù không chết ở quốc đô Liên Quốc thì cũng chết ở cái Cố gia trong Thánh Phong trấn nho nhỏ này.

“Thanh Nhi ~!” Là tiếng gọi mềm nhẹ của mẫu thân.

Liên Thanh đi ra khỏi phòng bếp rách nát, chạy nhanh đến bên cạnh Cố Tuyết Cầm đỡ lấy thân thể suy yếu của bà: “... Nương... Sao người không ngủ thêm một lát.”

Căn bệnh của Cố Tuyết Cầm là do sinh đệ đệ mà có, bởi vì hôm sinh nở trời đầy tuyết mà Cố Tuyết Cầm bị đui ra khỏi Hầm phủ cùng với Liên Thanh và Liên Nhật mới sinh.

Nữ nhân trong lúc ở cữ mà bị cảm lạnh sẽ để lại di chứng rất lớn, mặc kệ Liên Thanh lên núi hái được liệu làm ấm thân gì cũng đều trị không được căn bệnh của Cố Tuyết Cầm.

“Thanh Nhi, đêm qua mẩu thân mơ thấy con gặp bất trắc, mẩu thân lo lắng cho nên mới dậy sớm, muốn xem thử con có còn bình an ở bên cạnh mẩu thân hay không.” Cố Tuyết Cầm ôm chặt thân thể Liên Thanh, mẹ con hai người đứng ở trong tiểu viện hoang tàn khắp nơi nhưng lại ấm áp như thế.

Nhưng mà chỉ có Liên Thanh biết Liên Thanh thật sự đã chết rồi, nói đúng hơn là bị hại chết.

“Nương, tỷ tỷ, chào buổi sáng.” Là giọng đệ đệ của Liên Thanh, Liên Thanh nghe thấy giọng nói thì liền chui ra khỏi lồng ngực của Cố Tuyết Cầm.

Thấy Liên Nhật Kiệt gần tám tuổi, Liên Thanh dịu dàng xoa đầu đệ đệ, người tiểu tử này dinh dưỡng không đầy đủ, ngoài màu da vàng ó thì ngay cả chất tóc cũng kém đến đau lòng.

Nhưng mà Cố Tuyết Cầm đã cố hết sức rồi, một năm trước nàng còn có thể kéo lê thân thể bệnh nặng vào núi hái thuốc giao cho Cố gia, đối lấy thức ăn từ Cố gia.

Nhưng ngày này qua tháng nọ, bệnh tình của Cố Tuyết Cầm càng thêm nghiêm trọng, chỉ có thể đi ra khỏi cái tiểu viện hoang tàn này, nếu đi ra ngoài thì cặp chân bị phong thấp nghiêm trọng kia sẽ đau đến mức không đứng thẳng được.

Nguyên chủ đau lòng mẩu thân và đệ đệ cho nên trong một năm nay đều là nàng lên núi nuôi sống toàn gia đình.

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Lên núi hái thuốc

Edit: halina

Người Cố gia tạm thời sẽ không tới quấy rầy một nhà Liên Thanh, Liên Thanh săn sóc mẩu thân và đệ đệ trở về phòng nghỉ trưa xong thì liền chạy ra khỏi tiểu viện bỏ hoang.

Hôm nay nàng muốn lên núi hái thuốc, đêm qua ngủ một giấc, Linh Hồn Lực trong cơ thể đã khôi phục nên có thể dựa vào Câu Thông Thuật để giao lưu với sinh vật trên núi, đến được nơi mọc cả một dãy dược thảo.

Liên Thanh đi tới trung tâm núi Hắc Mộc, trong đầu có không ít thông tin về dược thảo, đó là ký ức mà nguyên chủ để lại.

Cố gia là gia tộc về dược hương (dược phẩm và hương liệu), Cố Tuyết Cầm thân là thứ nữ Cố gia nên từ nhỏ cũng học trộm được không ít kiến thức về dược lý. Ngày thường không có việc gì làm, Cố Tuyết Cầm đều sẽ truyền thụ những kiến thức dược lý này lại cho Liên Thanh.

Thân thể nhỏ gầy của Liên Thanh ngồi xổm xuống, dùng đôi bàn tay nhỏ vàng óng đen vuốt ve ngọn cỏ nhỏ mới mọc lên từ dưới đất, dò hỏi: “Cỏ xanh, dược thảo quý hiếm trên núi Hắc Mộc này mọc ở đâu?”

Hôm nay là lần đầu tiên trò chuyện với tâm linh tương thông với sinh linh cho nên thời gian kết nối cũng rất lâu.

Được Liên Thanh vuốt ve, Tiểu Thảo giống như trở nên có sự sống vậy, thân thể ngắn khoảng mấy centimet giật giật, trả lời: “Tỷ tỷ đi về phía trước hai dặm là đến, tỷ tỷ ~, ngươi có thể mang theo Tiểu Thảo, Tiểu Thảo có thể chỉ dẫn tỷ.”

Liên Thanh cười dịu dàng lắc đầu: “Không cần, nếu ta nhờ ngươi lên thì ngươi sẽ chết.” Tiểu Thảo vốn không thể rời khỏi mặt đất, huống hồ nàng cũng không muốn phá hủy sự sống của sinh linh từng trò chuyện với nàng.

Cộng cỏ nhỏ đành phải thất vọng rũ xuống đầu, nhỏ giọng nói: “Vậy tỷ tỷ phải chú ý an toàn, dược thảo quý hiếm thường bị loài người lên núi hái xuống, nhưng hôm nay tỷ tỷ là người đầu tiên lên núi người, phải nhanh chân lên.”

“Được, cảm ơn ngươi.” Liên Thanh nói chuyện với Tiểu Thảo xong thì cho Tiểu Thảo một chút báo đáp, nàng lấy phân bón tự chế trên người ra, rải xuống vùng đất xung quanh cộng cỏ nhỏ.

Theo lời Tiểu Thảo nhắc nhở, Liên Thanh tiếp tục đi thêm hơn hai dặm theo con đường phía trước để lên núi, không ngờ đó lại là sườn núi dốc.

Khó trách, dược thảo quý hiếm thường không dễ hái được, dược thảo sinh trưởng ở sườn núi dốc như vậy, không có bao nhiêu người dám mạo hiểm tước đoạt đi hái.

Linh Hồn Lực trong cơ thể vẫn còn đủ dùng, Liên Thanh thấy ở bên sườn núi có một dây leo có thể bám vào, nằng sò gốc rễ nhỏ của dây leo: “Người có thể cột chặt lấy thân thể của ta, đưa ta xuống đó rồi giúp ta đi lên không?”

Liên Thanh thường xuyên câu thông với sinh linh, diendafillequydoon nằng cho chúng nó thêm nhiều sức sống rồi mới nhờ chúng nó giúp đỡ mình.

Sau khi Thô Diệp Đằng* có phản ứng thì rất là hưng phấn đồng ý: “Tỷ tỷ, ta nguyện ý, ta sẽ đưa người đến sườn núi để hái dược thảo, Tiểu Thảo đã truyền đạt cho ta rồi.”

* Thô Diệp Đằng: nghĩa là dây leo thô ráp, sần sùi

Trong núi rừng, vạn vật đều có liên hệ, tất cả đều liên lạc với nhau thông qua gốc rễ cho nên Thô Diệp Đằng đã sớm biết được Liên Thanh lên núi hái dược thảo.

Thô Diệp Đằng chủ động cuốn lấy phần eo Liên Thanh, đưa Liên Thanh chậm rãi đến giữa ngọn núi.

Nhìn thăm thực vật sinh trưởng ở vách đá, Liên Thanh liếc mắt một cái đã phát hiện ra Bích Liên Thiên mọc hoang.

“Đằng nhi, ta muốn hái Bích Liên Thiên, giúp ta.” Khi giọng nói của Liên Thanh vang lên thì Thô Diệp Đằng lập tức đưa Liên Thanh xuống trước mặt Bích Liên Thiên.

Tổng cộng có ba cây Bích Liên Thiên! Liên Thanh vui sướng hái luôn cả gốc, bỏ vào giỏ tre phía sau.

“Tỷ tỷ, phía dưới còn có một nhánh Linh Chi trăm năm, người muốn không?” Thô Diệp Đằng chủ động thân thiết với Liên Thanh.

Liên Thanh gật đầu, Thô Diệp Đằng lập tức hành động, đưa Liên Thanh bay về hướng Linh Chi trăm năm.

Chờ tới lúc đến trước mặt Linh Chi trăm năm, Liên Thanh nhận ra được sự kết nối giữa nằng và Thô Diệp Đằng dần yếu bớt nên nhanh chóng hái Linh Chi trăm năm rồi kêu Thô Diệp Đằng đưa nằng lên.

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Bán đồ giả

Edit: halina

Liên Thanh hái ba cây Bích Liên Thiên và một nhánh Linh Chi trăm năm, thu hoạch tạm được cho nên cũng không nán lại trên núi Hắc Mộc nữa mà chạy thẳng một mạch xuống chân núi.

Núi Hắc Mộc là tài sản của Cổ gia ở Thính Phong trấn, qua giờ Mùi người Cổ gia sẽ lên núi hái dược thảo.

Khi Liên Thanh xuống núi thì trùng hợp gặp được mười mấy người làm của Cổ gia lên núi hái thuốc, vì không muốn xảy ra xung đột nên Liên Thanh thoãn thoắt bỏ lên cây đại thụ.

Dựa vào số Linh Hồn Lực còn thừa lại, Liên Thanh nhờ đại thụ làm tai mắt, thành công tránh né được người của Cổ gia và rời khỏi núi Hắc Mộc.

Có một người trong số đám người của Cổ gia, chỉ nhìn thoáng qua thôi Liên Thanh đã thấy được hình bóng quen thuộc: Cổ Ly Ly!

Bây giờ vẫn chưa phải thời cơ tốt nhất để báo thù, Liên Thanh lựa chọn ẩn nhẫn rời khỏi núi.

Liên Thanh dùng hai lượng bạc tích góp đã lâu để mua một cái áo choàng thô, sau đó khoác lên người đi về phía tiệm cầm đồ của Thính Phong trấn.

Trước khi vào hiệu cầm đồ, Liên Thanh còn cố ý dùng đất thoa lên mặt mình để phòng ngừa lỡ như bị người ta nhận ra thân phận của nằng.

“Tiểu hài tử đến hiệu cầm đồ làm cái gì? Đi ra ngoài, đi ra ngoài.” Chường quầy muốn đuổi Liên Thanh ra ngoài, nghĩ thầm nằng chỉ là một tiểu hài tử, đi vào hiệu cầm đồ cũng chỉ vì tò mò muốn xem thử.

“Ta tới bán dược thảo, là Bích Liên Thiên và Linh Chi trăm năm mọc hoang.” Liên Thanh cố tình đè thấp tiếng nói để che giấu giới tính của mình, cũng

mày nằng chỉ mới mười ba tuổi, võ giọng có vẻ muộn hơn nữ hài tử bình thường.

Chường quỳ nghe thấy tiểu tử này tới bán được thảo thì trực tiếp chỉ ra một con đường sáng cho Liên Thanh: “Người mang được thảo tới cửa tiệm chúng ta bán vậy sao không trực tiếp đi qua cửa hàng của Cố gia ở đối diện?”

“Ta và Cố gia có thù oán.” Liên Thanh không hề che giấu hận ý.

Chường quỳ nghe thấy vậy thì sờ sờ lỗ mũi bóng nhoáng: “Người không đến Cố gia thì chỉ có thể đi chỗ khác thôi.”

“Chường quỳ, người nhìn được thảo ta mang đến trước rồi hãy suy xét xem có muốn mua hay không. Ta có thể bán với giá thấp, sau đó người bán lại cho Cố gia hoặc các cửa hiệu khác với giá cao, đối với người đây là một cách kiếm tiền không tồi!” Liên Thanh biết chỉ cần là đồ vật đáng giá, mặc kệ là cái gì thì hiệu cầm đồ đều sẽ mua hết.

Liên Thanh đã nghiên cứu qua Bích Liên Thiên và Linh Chi trăm năm trong tay rồi, chúng nó đều là hàng Thượng phẩm, tin chắc rằng mắt nhìn của Chường quỳ cũng không kém!

Chường quỳ liếc mắt nhìn giỏ tre phía sau Liên Thanh rồi nói: “Vậy người lấy ra cho ta nhìn thử.

Liên Thanh buông giỏ tre, lấy ra những thứ thu hoạch được từ bên trong ra.

Sau khi Chường quỳ cầm lấy, đánh giá Bích Liên Thiên xong rồi sau đó gật đầu, “Bích Liên Thiên này trên thị trường bán với giá là hai mươi lượng một gốc, ba gốc Bích Liên Thiên này của người đúng thật là loại tốt nhất, ta mua theo giá thị trường cho người, một gốc cây hai mươi lượng, tổng cộng là sáu mươi lượng.”

“Được!” Có thể sử dụng ba gốc cây Bích Liên Thiên để đổi lấy sáu mươi lượng đã vượt qua dự toán của Liên Thanh rồi.

Bích Liên Thiên này có rất nhiều tác dụng, có thể chữa trị thể chất của võ giả, dùng nó để rèn luyện gân mạch là tốt nhất, bảo đảm xác xuất tấn chức thành công.

Công dụng của Bích Liên Thiên quá cao nên loại dược thảo này thường xuyên bị người hái, Bích Liên Thiên mọc hoang đã hiếm nay lại càng hiếm cho nên giá cả cũng tăng lên.

“Linh Chi trăm năm này của người thực tế đã hơn trăm năm rồi, như vậy đi, ta tính người một trăm lượng, thế nào?” Chường quỳ bắt đầu đánh giá dược thảo Liên Thanh mang tới bán, không ngờ tiểu tử này lại là một khách quý, đáng tiếc nhìn không rõ dung mạo của ‘hắn’.

Với ba gốc Bích Liên Thiên và một nhánh Linh Chi trăm năm, Chường quỳ mang đến bán cho Cố gia hoặc là cửa hiệu khác ít nhất cũng lấy được giá gấp đôi.

“Được.” Liên Thanh vui vẻ đồng ý.

Phải biết rằng trước kia mỗi tháng Cố Tuyết Cầm đổi dược thảo cho Cố gia, Cố gia cũng chỉ bố thí cho hai lượng bạc!

Liên Thanh nghĩ thầm 160 văn tiền này là do Đẳng nhị cho, vì vậy lần sau vào núi nhất định phải tẩm bổ cho nó một phen.

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Thông thả sống những ngày tháng tốt đẹp

Edit: halina

Theo cách quy đổi ngân lượng của Thánh Quỳnh đại lục, một lượng bạc tương đương mười văn tiền, một lượng vàng tương đương một ngàn lượng bạc.

Hiện tại trong tay Liên Thanh có 160 lượng bạc, có thể mua nhiều đồ bổ cho mẫu thân và đệ đệ.

Đi đến chợ, Liên Thanh mua hai con lợn vàng lớn, ba cân thịt heo nhiều mỡ và thêm vài cân rau xanh.

Rồi sau đó còn mua không ít nồi niêu, đồ trong cái biệt viện hoang tàn đó đều nát đến không chịu nổi, nếu không phải nơi đó có cái lỗ nhỏ rỉ nước ra thì đúng là một cái chỗ bỏ đi.

Hiện tại nàng đã có năng lực kinh tế, việc đầu tiên Liên Thanh phải làm là tân trang cho cái biệt viện đó.

Không chỉ có như thế, trong tay Liên Thanh cầm bao lớn bao nhỏ, còn đến cửa hàng trang phục để mua hai bộ y phục mới cho mẫu thân và đệ đệ rồi mới về vang trở lại trong viện.

Cũng may đây là một tòa tiểu viện nát mà Cố gia vứt bỏ nên khi quay về không cần phải đi qua cửa chính Cố gia, nếu không Liên Thanh mang theo nhiều đồ tốt như thế nhất định sẽ bị những kẻ gian ác của Cố gia cướp hết.

Gần đây vì không muốn để kẻ xấu biết mình còn sống nên Liên Thanh tận lực giảm sự tồn tại của mình xuống để bảo đảm an nguy của mẫu thân và đệ đệ.

“Nương, hai người đang làm gì?” Liên Thanh trở lại trong viện thì thấy Cố Tuyết Cầm đang ôm Liên Nhật Kiệt đứng dưới ánh mặt trời, không biết đang làm cái gì.

Cố Tuyết Cầm ngẩng đầu lên nhìn về phía Liên Thanh, mà Liên Nhật Kiệt lại quay lưng về phía Liên Thanh, giãy giụa mấy cái nhưng không có cách nào xoay người lại nên chỉ có thể nhụt chí tiếp tục nằm trên người mẫu thân.

“Thanh Nhi, sao trong tay con cầm nhiều đồ như thế?” Cố Tuyết Cầm kinh ngạc nhìn bao lớn bao nhỏ trong tay Liên Thanh.

Vợ vét hết đồ trong viện cũng không nhiều bằng đồ trong tay Liên Thanh lúc này!

Liên Nhật Kiệt nghe nói trong tay tỷ tỷ ôm nhiều đồ thì rất tò mò, lại muốn giãy giụa.

“Kiệt Nhi đừng nhúc nhích, cẩn thận kim khâu đâm vào da thịt.” Cố Tuyết Cầm cảnh cáo Liên Nhật Kiệt một tiếng.

Thì ra nương đang đang vá quần áo cũ trên người đệ đệ, Liên Thanh nhanh chóng ném bao lớn bao nhỏ trong tay xuống rồi lục tìm xiêm y mới mua.

“Nương, đừng vá nữa, nhanh ném hết quần áo cũ chúng ta đã mặc nhiều năm qua đi!” Liên Thanh đi đến gần, nắm lấy y phục Cố Tuyết Cầm đang cẩn thận khâu trong tay rồi dùng sức xé rách, đường vá liền bị Liên Thanh dứt đứt.

Cố Tuyết Cầm ngẩng người nhìn Liên Thanh, không hiểu hôm nay đã xảy ra chuyện gì với nữ nhi, còn những đồ vật chất đống bên nhau kia từ đâu tới.

“Nương, hôm nay Thanh Nhi lên núi, may mắn hái được ba cây Bích Liên Thiên Thượng phẩm và một nhánh Linh Chi trăm năm, mới bán xong lấy được 160 lượng bạc. Từ giờ chúng ta không bao giờ bán được liều cho Cố gia nữa, bọn họ chỉ biết lừa chúng ta! Nương, sau này cuộc sống của chúng ta sẽ càng ngày càng tốt!” Cố Liên Thanh ở đây, những ngày khổ cực của một nhà Cố Tuyết Cầm đã chấm dứt!

Cảm giác được thân thể mẫu thân đang run rẩy, còn Liên Nhật Kiệt đang dựa vào Cố Tuyết Cầm thì hơi nghiêng người, sốt ruột hỏi: “Nương, sao người lại khóc?”

“Nương không khóc mà là đang cười.” Cố Tuyết Cầm không phải kẻ ngốc nên đương nhiên biết rõ ràng được thảo mình cung cấp cho Cố gia đều là loại Thượng phẩm, nhưng mà dù thế nào thì Cố gia cũng chỉ cho một nhà ba người bọn họ hai lượng bạc một tháng.

Nhưng mà hai lượng đã đủ rồi, so với việc mang theo con cái lê lét trên các con phố để ăn xin, huống chi Cố gia cho bọn họ thuê nhà không thu tiền, Cố Tuyết Cầm thấy như vậy đã đủ rồi!

“Nương, dẫn đệ đệ đi tắm rồi mới thay xiêm y Thanh Nhi cho hai người, nhìn xem có hợp không.” Liên Thanh nhét tay nài trong tay mình vào lồng ngực Cố Tuyết Cầm.

Liên Nhật Kiệt vui vẻ ra mặt, kéo Cố Tuyết Cầm vào nhà, cậu gấp gấp muốn tắm rửa sạch sẽ để mặc đồ mới đến không chờ nổi nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 8: Vận may lên đến đỉnh điểm

Edit: halina

Thừa dịp mẫu thân và đệ đệ đi tắm, Liên Thanh chạy nhanh vào phòng bếp.

Chuyện đầu tiên nàng làm chính là ném bỏ hết nồi niêu, dao cắt, chén bát cũ kỹ trong phòng bếp đi.

Liên Thanh bắt đầu lấy chén bát, dụng cụ được bọc kỹ ra rồi để trên nền đất trống.

Khi duỗi tay muốn ném bỏ cái lò sắt đốt ủ ấm cũ kỹ dưới giường thì tay Liên Thanh không cẩn thận cọ xát với lò sắt rồi chảy máu.

Máu chảy theo bàn tay rơi xuống mặt đất, còn bị dính vào cái vạc màu đen đựng gạo.

Vốn dĩ Liên Thanh còn muốn lau máu trên vạc đựng gạo đi, nhưng nghĩ thăm cái vạc này không có nửa hạt gạo, đợi lát nữa mang ném luôn ra ngoài, ngày mai lại đi chợ mua cái vạc mới về.

Nhưng mà lúc Liên Thanh muốn đi ra ngoài tìm miếng vải bó sạch sẽ để băng bó miệng vết thương thì đột nhiên trước mắt sáng ngời.

Vạc đựng gạo màu đen càng lúc càng lớn, lớn đến mức bằng với thân thể Liên Thanh thì mới ngừng lại.

Liên Thanh kinh ngạc nhìn vạc gạo chỉ to bằng bàn tay biến thành một tráng hán[1] đáng người cao to, nàng liếc mắp chớp mắt, không biết chuyện gì đang xảy ra.

[1] Tráng hán: Nam tử cường tráng, khỏe mạnh.

“Chủ nhân, là đan đỉnh của Luyện đan sư, người đánh thức nó rồi, nhanh cho nó uống thêm nhiều máu của người đi!” Bên tai Liên Thanh vang lên giọng của Tiểu Thí Ước.

Tiểu Thí Ước là thần thú kí khế ước với Liên Thanh nên tất nhiên Liên Thanh tin tưởng lời nói của nó.

Liên Thanh đặt bàn tay bị thương còn chưa khô máu vào mặt ngoài của chiếc vạc to lớn xù xì, chỉ thấy ánh sáng trong phòng bếp càng lúc càng chói mắt, len lỏi theo những khe hở trên vách tường phòng bếp và cửa lớn rồi bắn ra ngoài.

Dưới bốn chân của chiếc vạc lớn còn xuất hiện một cái trận pháp có bốn ngôi sao, rất giống với khi Liên Thanh ký khế ước với Tiểu Thí Ước.

May mắn bây giờ là ban ngày, nếu không thật sự có cái vạc phát ra ánh sáng mà không thu hút người Cổ gia mới là lạ!

Chờ đến khi miệng vết thương của Liên Thanh không chảy máu nữa thì các vạc lớn lại thu nhỏ lại nhanh như chớp, nhỏ như một vật trang sức.

Hai bên Thực Đình còn xuất hiện dây đeo, Liên Thanh thuận thể đeo nó vào cổ mình.

“Chủ nhân, Thực Đình này là đan đỉnh Thần cấp, chủ nhân đời trước của nó đã dùng nó để luyện ra không gian hư vô! Chủ nhân, người thật may mắn!” Trong không gian tĩnh thầp, Tiểu Thí Ước lại lên tiếng nói, không ngờ ở cái nơi rách nát này của chủ nhân lại có một Thực Đình Thần cấp như vậy!

Luyện đan sư tu luyện, tạo ra Hư Đình đã rất khó, huống chi nơi này lại có một cái bày sẵn trước mắt!

Liên Thanh không hiểu, nhưng nhặt được thứ tốt thì là chuyện tốt cho nên mặc dù mất chút máu nhưng tâm trạng vẫn không tệ chút nào.

Còn về Thực Đình Thần cấp này thì Liên Thanh nghĩ là do tổ tiên Cổ gia để lại, dù sao Cổ gia cũng là gia tộc được hương nhiều thế hệ.

Bỏ qua chuyện may mắn nhặt được Thực Đình, Liên Thanh bắt đầu giết cá rồi cắt thành miếng, lấy nước rửa rau, nhóm lửa để nấu đồ ăn, nhanh chóng làm ra được bốn món ngon như mỹ vị.

Mơ khô chưng lươn, cải thìa luộc, đậu hũ trắng xào cay còn có thịt kho tàu!

Bữa tối nay là bữa ăn phong phú nhất mà một nhà Liên Thanh được ăn trong tám năm nay!

Khi mùi hương bay vào phòng thì Liên Nhật Kiệt cũng đúng lúc tắm gội xong, nhóc cao hứng phấn chấn xuất hiện ở trước bàn cơm.

“Tỷ tỷ, đây là cái gì!” Từ lúc ra đời tới nay, Liên Nhật Kiệt chỉ được ăn dưa muối, chưa bao giờ được ăn thịt! Đừng nói tới một bàn thịt cá lớn, tươi ngon cùng với thịt kho tàu thơm ngào ngạt trước mắt!

“Kiệt Nhi, đây là cá còn có thịt heo! Sau này Kiệt Nhi có thể ăn mỗi ngày, tỷ tỷ muốn nuôi đệ thành trắng trẻo, anh tuấn!” Liên Thanh đau lòng vỗ về

khuôn mặt nhỏ của Nhật Kiệt, đứa nhỏ này còn khổ hơn cả nàng.

“Nương, có thể ra dùng bữa rồi!”

Liên Nhật Kiệt vừa dứt lời thì bóng người mỹ lệ nhỏ yếu của Cố Tuyết Cầm xuất hiện ở trước mặt nữ nhi.

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Không gian hư vô

Edit: halina

Khuôn mặt Cố Tuyết Cầm được rửa sạch sẽ, ngũ quan cực kỳ xinh đẹp, nếu không phải nhiều năm qua mệt nhọc và bị bệnh tật quẩn thân thì nhất định Cố Tuyết Cầm sẽ là đệ nhất mỹ nhân tại Thính Phong trấn.

Sau khi tỉ mỉ rửa mặt chải đầu, Cố Tuyết Cầm mặc bộ bạch y Liên Thanh cố ý lựa cho mình, càng làm tôn lên vẻ yêu kiều hơn hoa, làn da trắng nõn như Nguyệt Kiêu.

Cái tên phụ lòng ở Tông Hầu phủ kia đúng là mất mùi mới vứt bỏ thể tử như Cố Tuyết Cầm, mất chó bị mùi!

“Thanh Nhi, Kiệt Nhi, ăn cơm.” Trong mắt Cố Tuyết Cầm ngân ngấn nước, nhìn đồ ăn hương thơm ngào ngạt trên bàn, nàng rất vui mừng.

Rốt cuộc Thanh Nhi cũng trưởng thành rồi, nhưng mà trưởng thành trong hoàn cảnh trái ngang lại làm Cố Tuyết Cầm cực kỳ đau lòng!

Một nhà ba người vui vẻ ăn bữa cơm này, Liên Nhật Kiệt ăn đến no căng bụng, đứng một bên lú rú đầy thỏa mãn.

Chờ đến khi trăng lên đầu canh thì nơi hoang tàn này lại khôi phục về yên tĩnh, Kiệt Nhi đi theo mẫu thân đến phòng ngủ.

Sau khi ăn cơm xong Liên Thanh muốn vận động một chút, cộng thêm mấy hôm nay bốn ba ra không ít mồ hôi nên trước khi đi ngủ đã tắm gội một phen.

Có thể thoải mái dễ chịu ngâm người trong thùng nước tắm, Liên Thanh cảm thấy tay chân mình được thả lỏng không ít.

Tay trái xoa trước ngực, vùng đất bằng phẳng này thật sự khác xa dáng người nóng bỏng của Cảnh Thanh ở thế kỷ hai mươi lăm!

Nếu không phải dinh dưỡng không đủ thì đã giống cô nương nhà người ta, lúc này trước ngực cũng đã lớn thành cái bánh bao nhỏ rồi, ai ~!

Chú ý tới Thực Đình đeo trước ngực, Liên Thanh sờ nó rồi lại phát hiện cái Thực Đình thu nhỏ này đã khảm nạm vào trong cơ thể nàng. Hình thành một cái bớt đen như mực, quá xấu!

Sau khi tắm gội xong thì Liên Thanh chui vào ổ chăn sạch sẽ, nghĩ thầm ngày mai phải đi mua thêm hai tấm ra trải giường cho mùa thu đông mới được, rồi từ từ cũng nặng nề chìm vào giấc ngủ.

Trong mộng, Liên Thanh đi tới một nơi giống như tiên cảnh, Liên Thanh đi về phía trước lại bị một bức tường trong suốt chặn đường.

“Với năng lực hiện tại của ngươi chỉ có thể tạo được một phần nhỏ này thôi.” Đột nhiên giọng nói của một nam nhân vang lên, Liên Thanh lập tức cảnh giác nhìn quanh bốn phía.

“Đừng sợ, ta là Đình hồn[1], nếu ngươi đã là chủ nhân mới của ta thì ta sẽ chỉ dẫn ngươi mở rộng không gian hư vô!”

[1] Đình hồn: linh hồn của Đan Đình

Trong không trung lại tiếp tục vang lên giọng nói này, Liên Thanh đột nhiên nhớ ra hôm nay nàng nhặt được vận may, có được một cái Thực Đình Thần cấp!

Đình hồn nói hiện tại nàng chỉ có thể dùng một phần mười của không gian hư vô mà thôi, một mẫu đất này tương đương với 666 mét vuông, chẳng khác nào mười phần, dienexddnddaiffillequydoon một phần mười mà lại tới 666 mét vuông.

“Người có thể gieo trồng Tiên thảo trong không gian, cũng có thể dùng Thực Đình ta để luyện dược ở đây, nhưng người không thể phá hủy quy củ!”

Liên Thanh khó hiểu, chẳng lẽ người tạo ra không gian hư vô này còn có quy định sử dụng?

Giống như là nhận ra Liên Thanh nghi hoặc, Đình hồn lại tiếp tục mở miệng: “Vạn vật đều có giới hạn, chỉ cần người không sử dụng không gian hư vô quá độ thì sẽ không có việc gì.”

Liên Thanh hiểu việc này cũng giống như làm ruộng, nếu không bón phân và tưới nước quá lâu thì sẽ làm một thửa ruộng tốt biến thành một vùng đất hoang tàn.

Chờ đến khi Liên Thanh tỉnh lại thì mặt trời đã lên cao.

Vốn dĩ đêm qua Liên Thanh quyết định sau khi đi chợ mua sắm xong thì sẽ về nhà nhưng bởi vì Đình hồn đột nhiên xuất hiện đã giúp Liên Thanh hiểu rõ ràng cách sử dụng không gian hư vô.

Đã có vùng đất tốt là không gian hư vô này để gieo trồng dược thảo, Liên Thanh liền muốn lên núi Hắc Mộc, cố gắng tìm kiếm nhiều Bích Liên Thiên, hoặc các loại dược thảo khác để mang vào không gian hư vô!

“Nương, Thanh Nhi đi ra ngoài, có thể đến đêm mới trở về.” Liên Thanh nói với Cố Tuyết Cầm một tiếng.

Cố Tuyết Cầm biết Thanh Nhi muốn lên núi hái thuốc nên dặn dò: “Chú ý an toàn, đừng đụng tới người Cố gia.”

“Nương yên tâm, Thanh Nhi đi đây.”

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Làm Cố gia vô huyệt

Edit: halina

Liên Thanh vẫn mặc áo choàng to rộng màu đen lên núi như cũ, bởi vì lúc đi còn sớm nên không cần lo lắng đụng phải người Cố gia.

Không biết vì sao Liên Thanh cảm thấy Linh Hồn Lực trong cơ thể nhiều hơn lúc mới trùng sinh nên lại mò tới chỗ vách núi cao chót vót hôm qua nhưng Liên Thanh tìm không thấy Thô Diệp Đằng đã giúp nàng.

Nàng sờ cây thông liễu cổ thụ bên cạnh rồi hỏi: “Cây thông, người có thể nói cho ta biết hôm qua sau khi ta đi nơi này đã xảy ra chuyện gì không?”

“Tiểu nha đầu, hôm qua ở sau khi người đi, lưng núi này đã bị con người khai phá, hôm nay cũng vào giờ đó họ sẽ tới càn quét sườn núi này!”

Cây thông liễu trả lời làm Liên Thanh tức giận không thôi! Cố gia ngắt dược thảo thì thôi đi, sao có thể vì khai phá mà phá hư sườn núi này?

“Tiểu Thử Ước, người biết bay không?” Liên Thanh dùng khả năng tâm linh tương thông, đánh thức Tiểu Thử Ước đang ngủ nướng trong không gian Tinh Thần.

Thân thể tròn vo của Tiểu Thử Ước lăn trên mặt đất hai vòng rồi duỗi cái eo lười biếng trả lời: “Chủ nhân, ta biết bay, ta có 1 đôi cánh nhỏ.”

“Vậy thì tốt, người ra đây, mau đưa ta xuống dưới sườn núi, ta muốn hái hết dược liệu đáng giá trước Cố gia rồi mang hết vào trong không gian hư vô!” Liên Thanh tuyệt sẽ không để người Cố gia thực hiện được!

Để bọn họ xuống dưới chân núi này hái dược liệu phát hiện nơi này không có bất cứ dược liệu trân quý gì rồi tuyệt vọng rồi đi!

Tiểu Thử Ước vừa nghe thấy nó phải dùng cái thân hình nhỏ bé này để công chủ nhân bay đi thì thấy điều này... Có phải quá khó rồi không?

“Thế nào? Không được sao?” Liên Thanh đã nhận ra Tiểu Thử Yêu do dự, giọng điệu có chút uy hiếp.

Tiểu Thử Ước lập tức chui ra khỏi không gian Tinh Thần, gạt cái đầu béo tròn: “Có thể, Thử Ước có thể, chủ nhân nhanh nắm lấy đuôi của ta.”

Thân thể nó không đủ lớn để chủ nhân ngồi lên, Tiểu Thử Yêu chỉ có thể hy sinh cái đuôi nhỏ đáng thương của mình thôi. Hy vọng tiểu chủ nhân không kéo đứt cái đuôi nhỏ bé của nó!

Liên Thanh không chút do dự kéo lấy cái đuôi của Tiểu Thử Ước, Tiểu Thử Ước còn chưa chuẩn bị tốt thì đã bị chủ nhân nắm chặt lấy rồi.

“Còn không nhanh lên?” Hái hết thảo dược ở dưới sườn núi tốn không ít thời gian, Bây giờ Liên Thanh phải chạy đua với thời gian.

Cả người Tiểu Thi Ước co rụt lại bay lên, mới đầu còn chưa thích ứng được với trọng lượng của chủ nhân, thân thể Tiểu Thi Ước chao đảo hai cái. Chờ đến khi nó giữ vững lại thì cả người Liên Thanh đã được nâng lên khỏi mặt đất, bay về phía trước đi xuống sườn núi.

Đột nhiên Tiểu Thi Ước dùng sức không đúng nên thân thể bắt đầu rút gân, Liên Thanh liền nắm lấy cái đuôi nó rồi nhanh chóng bị lao xuống dưới theo nó.

“Người thật đúng là cái lỗ đen lớn[1] mà!” Liên Thanh nhìn xuống sườn núi, nơi này ít nhất phải cao đến tám tầng lầu, diensdafillequysdon Liên Thanh không ngã chết thì cũng tàn phế!

[1]lỗ đen lớn: ý là làm gì cũng thất bại.

“Chủ nhân, đừng sợ!” Tiểu Thi Ước lại dùng sức thêm lần nữa, thân thể lại rụt rụt, rốt cuộc cũng ổn định tốc độ rơi xuống.

Liên Thanh còn cảm thấy sợ hãi, sau khi đáp xuống đất thì nhanh chóng buông đuôi Tiểu Thi Ước ra, để nó dựa vào trên vai mình nghỉ ngơi, như vậy lát nữa mới có thể đưa nàng đi lên được.

Dưới sườn núi, mỗi một bước Liên Thanh đi là đều có thể nhận ra được một loại dược thảo trân quý.

Không ngờ núi Hắc Mộc Cổ gia khai thác hàng năm lại còn có nhiều dược thảo đáng giá như thế, điều này làm cho Liên Thanh rất vui sướng.

“Người dùng ý niệm là có thể đưa tất cả chúng nó vào trong không gian hư vô.” Là giọng nói của Đinh hồn.

Liên Thanh gấp gáp làm theo, nàng không chờ nổi nữa rồi, chỉ một cái chớp mắt Liên Thanh đã mang cả gốc rễ, cả quả đỏ vào không gian hư vô.

Một canh giờ sau, Liên Thanh đã di chuyển tổng cộng mười một loại Linh thảo vào không gian hư vô, mà chỉ cần là dược liệu có thể chế tạo thành thuốc mọc dưới sườn núi thì đều bị Liên Thanh quét sạch!

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Cuồng ngạo không kiềm chế được

Edit: halina

Tiểu Thi Ước mang Liên Thanh lên tới đỉnh núi, tiêu hao Linh lực quá nhiều nên thân thể không chịu nổi nữa đành phải trở về không gian Tinh Thần.

Liên Thanh thấy sắp tới lúc Cổ gia lên núi rồi nên lập tức kết nối với cây thông liễu, kêu nó truyền đạt cho các sinh linh ở khắp núi Hắc Mộc này, nếu biết được tin tức người Cổ gia lên núi khai thác được dược thảo thì nhất định phải kêu đám cây cỏ ở xung quanh cái nhà nát của Cổ gia báo với nàng.

Sau đó, Liên Thanh nhanh nhẹn leo lên cành cây cổ thụ thô ráp, bóng dáng gầy yếu nhanh chóng bay nhảy giữa núi rừng gian.

Khi đến chân núi Hắc Mộc thì không hề bắt gặp mặt người Cổ gia nữa. Người nào trong bọn họ cũng phẫn chấn cảm xéng trong tay, lưng đeo một cái sọt, chờ đợi đến chỗ sườn núi kiếm được dược thảo có giá trị xa xỉ.

Liên Thanh khinh thường nhếch khóe miệng, bởi vì Thánh Quỳnh đại lục còn có Võ Tu Giả nữa nên nàng không dám khẳng định đám người Cổ gia kia có năng lực Võ Tu Giả yêu hay mạnh. Nếu Liên Thanh bị phát hiện thì chắc chắn sẽ gây ra phiền phức không nhỏ.

Liên Thanh không hề dừng lại mà nhanh chóng rời khỏi núi Hắc Mộc, mà người Cổ gia lại đi về hướng ngược lại với Liên Thanh, mò lên trên núi Hắc Mộc.

Người nàng khoác áo choàng màu đen, sau khi mua sắm không ít đồ dùng sinh hoạt và nguyên liệu nấu ăn thì Liên Thanh mới vội vàng trở về cái gian nhà nát của Cổ gia.

“Thanh Nhi, đã trở lại rồi sao?” Cô Tuyết Cầm ở trong viện múc nước sinh hoạt dưới giếng, chuẩn bị nấu một nồi nước ấm pha trà Kim Ngân Hoa, trà lạnh tính hàn khắc hòa[1].

[1] ý nói trà lạnh giúp giải nhiệt

Nhìn thấy mẫu thân cổ sức kéo thùng đựng đầy nước đặt trên mặt đất, Liên Thanh vội vứt đồ vật mới mua được xuống và đi đến bên cạnh Cổ Tuyết Cầm khiêng thùng nước lên.

Nhìn thấy thân thể nhỏ gầy ốm của Liên Thanh có vẻ như không làm được việc nặng, nhưng khi khiêng thùng nước lớn nặng mấy cân thì lại không tốn nhiều sức chút nào.

Sau khi khiêng thùng nước vào phòng bếp thì Cố Tuyết Cầm vội vàng nấu nước pha trà Kim Ngân Hoa.

Đột nhiên nghĩ tới vấn đề tu luyện, Liên Thanh đi đến bên cạnh Cố Tuyết Cầm, hỏi: “Nương, người có biết làm cách nào để trở thành một Võ Tu Giả không?”

“Hả?” Bởi vì Liên Thanh hỏi quá đường đột nên Cố Tuyết Cầm lập tức ngây ngẩn cả người.

Liên Thanh nghi hoặc nhướn mày: “Nương, sao vậy?”

“Thanh Nhi, con muốn tu luyện sao? Nhưng mà con...” Cố Tuyết Cầm nhíu mày, Thanh Nhi không có thiên phú tu luyện.

Trong đầu Liên Thanh đột nhiên thoáng xuất hiện hình ảnh Cố Ly Ly đứng trước mặt nàng nói những lời châm chọc, diendafillequydoon nàng từng biến Liên Thanh thành trò cười, Liên Thanh là phế vật không có bất cứ thiên phú gì!

“Ai ~ Thanh Nhi, một nhà chúng ta từ nhỏ đã bình thường, cho nên...”

Cố Tuyết Cầm còn nói chưa xong đã bị Liên Thanh ngắt lời: “Nương, không có ai sinh ra đã bị định sẵn vận mệnh cả đời, dù lúc hai tuổi Thanh Nhi khảo nghiệm không có thiên phú nhưng cũng không đại biểu cái khảo nghiệm kia là đúng!”

Liên Thanh quyết sẽ không tự coi nhẹ mình, ở thế kỷ hai mươi lăm sau khi lên làm lính đánh thuê mạnh nhất, tính tình cuồng ngạo đã khắc sâu vào linh hồn của nàng.

Khi trùng sinh ở trên người Liên Thanh, dù nàng ta thật sự là phế vật thì đã sao? Nàng có thể thay đổi, nàng sẽ không để cuộc sống kiềm chế mình!

“Thanh Nhi, con đã bỏ lỡ độ tuổi tốt nhất để tu luyện.” Cố Tuyết Cầm đã kích nỡ nhĩ mình như thế chỉ vì không muốn sau này tu luyện nàng mới bắt đầu thất vọng.

“Nương, trong lòng Thanh Nhi hiểu rõ, dù Thanh Nhi không làm được Võ Giả thì chắc hẳn Kiệt Nhi có thể chứ?” Liên Thanh phát hiện tính tình Cố Tuyết Cầm luôn nhu nhược thì liền nói sang chuyện khác, ném vấn đề cho Liên Nhật Kiệt.

Cố Tuyết Cầm than một tiếng rồi vỗ về bàn tay nhỏ của Liên Thanh, “Mẫu thân không cầu các con có được thiên phú gì cả, chỉ cầu các con được bình an!”

“Nương, người yên tâm, sau này Thanh Nhi sẽ cho nương và Kiệt Nhi sống những ngày tháng tốt đẹp!” Trong mắt Liên Thanh chưa đựng đầy ánh sáng, là sự tự tin khát cầu trở nên mạnh mẽ và lòng quyết tâm!

Đêm khuya, Liên Thanh quét dọn xong sân nhà thì trở lại phòng, kéo Tiểu Thí Ước đang còn ngủ ngáy trong không gian Tĩnh Thần ra.

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Chữa trị gân mạch

Edit: halina

Bởi vì bị quấy rầy nên Tiểu Thí Ước rất bất mãn quay cuồng thân thể mồm mồm trong ổ chăn ấm áp của chủ nhân.

Liên Thanh ấn ngón tay xuống đầu Tiểu Thí Ước: “Cục cưng, nói cho chủ nhân nhà ngươi nghe làm thế nào để tu luyện thành Võ Tu Giả vậy?”

“Chủ nhân, người muốn tu luyện sao?” Tiểu Thí Ước lười biếng vênh mông, không hề có vẻ quan tâm đến việc Liên Thanh không thể tu luyện.

Liên Thanh quyết tâm muốn trở nên mạnh mẽ cho nên mới dây dưa với Tiểu Thí Ước, xem thử nó có ý kiến gì có thể truyền đạt lại cho nàng không.

“Chủ nhân, Võ Tu của con người rất đơn giản, nhưng với thân thể hiện tại của chủ nhân mà muốn đột phá được Cơ Trúc Kỳ tầng thứ nhất thì có chút khó khăn.” Tiểu Thí Ước giương mắt nhìn thân thể gầy yếu của chủ nhân rồi sau đó bắt đầu đi lắc đầu.

Tất nhiên Liên Thanh hiểu rõ thân thể này yếu đuối cỡ nào. Ở thế kỷ hai mươi lăm, Linh Hồn Lực của Liên Thanh có thể giúp nàng khống chế cả một khu rừng, nhưng mà ở chỗ này Liên Thanh chỉ có thể giao lưu với một cái cây! Tương phản lớn như thế khiến đại não Liên Thanh đầy cảm giác buồn bực.

“Đúng rồi, không phải hôm nay chủ nhân hái được không ít dược thảo sao? Người có thể dùng chúng nó để luyện thành đan dược, chữa trị gân mạch bị

hủy hoại.” Tiểu Thử Ước vận mông đóng góp ý kiến quý báu, cái đầu nhỏ vẫn luôn cựa vào ngón tay Liên Thanh.

Sau khi nghe Tiểu Thử Ước nhắc nhở thì Liên Thanh mới nhớ tới đồng thảo dược trong không gian hư vô.

“Ngươi trở về nghỉ ngơi đi.” Thấy ánh mắt Tiểu Thử Ước mệt mỏi, Liên Thanh buông tha cho nó về không gian Tinh Thần.

Thoáng một cái bóng trắng bóng của Tiểu Thử Ước liền biến mất. Liên Thanh vội vàng nằm xuống giường, nhanh chóng vận dụng ý thức tự đưa mình vào không gian hư vô Thực Đình.

“Ngươi đã đến rồi ~!” Vẫn là giọng nói này.

Sau khi Liên Thanh đi vào không gian hư vô, nhìn thấy bên trong lấp đầy cây cỏ thì hỏi: “Đình hồn, ngươi có biết làm cách nào để luyện đan không? Còn có phương thuốc luyện chế đan dược nữa?”

“Ta thân là Đình hồn của Luyện Đan Đình, tất nhiên biết phương thuốc ngươi cần để luyện đan rồi, nhưng mà luyện đan... Trước khi ngươi trở thành Vô Tu Giả thì tạm thời không thực hiện được!”

“.....” Chữ không vô hình đập thẳng vào mặt Liên Thanh.

Đình hồn đã nhận ra Liên Thanh thất vọng nên vội nói: “Tuy rằng ngươi không thể luyện đan nhưng ngươi có thể cải tạo thân thể, ngươi có thể hái thảo dược trong không gian hư vô mang ra ngoài, nấu thành nước thuốc, hiệu quả cũng không kém hơn đan dược.”

“Đúng rồi, không luyện được đan dược thì ta cũng có thể nấu thành nước thuốc!” Liên Thanh vỗ trán thật mạnh, diendafillquysdoon đầu óc của thân thể này quả thực không dùng được.

Liên Thanh lựa vài cây Bích Liên Thiên, Chi Tuyết Thảo, Hủ Cốt Linh Hoa và Thiên Tiên Tử từ trong đồng thảo dược hôm nay mang vào trong không gian hư vô rồi mới đi ra ngoài.

Thừa dịp mẫu thân và Kiệt Nhi đều đã ngủ, Liên Thanh chạy nhanh đến phòng bếp nấu nước, hơn nữa còn ném hết bốn loại thảo dược có tác dụng cải thiện đối gân mạch vào nồi nước thuốc.

Một canh giờ sau, hương thuốc thơm nồng đã bay khắp nơi, sau khi được Đình hồn nhắc nhở, Liên Thanh dập tắt lửa.

Đan dược được luyện ra từ bốn loại thảo dược này được gọi là Tẩy Tủy Hoàn. Hiện giờ nấu thành nước thuốc thì gọi nó là Tẩy Tủy Canh đi.

Sau khi uống xong Tẩy Tủy Hoàn đậm đặc, Liên Thanh ợ một tiếng rồi quay lại giường, nặng nề ngủ.

Chỉ một đêm, nhờ vào Tẩy Tủy Canh, rõ ràng gân mạch trong cơ thể Liên Thanh đã được chữa trị, bởi vì đây là lần đầu tiên uống cho nên sáng sớm Liên Thanh thức dậy thì phát hiện trong quần áo của mình dính đầy vết đen dơ bẩn.

Kia tất cả chất dơ trong cơ thể Liên Thanh được lọc ra ngoài còn tỏa ra mùi hôi gay gắt khó ngửi.

Liên Thanh nhanh chóng đi nấu nước tắm rửa mới có thể rửa sạch sẽ toàn bộ vết bẩn trên người.

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đi Trúc huyệt trước

Edit: halina

Hôm qua Cố gia không thu hoạch được gì, Liên Thanh không cần nghĩ cũng biết gian nhà chính của Cố gia đã loạn không ra cái dạng gì rồi.

Hôm nay Liên Thanh không muốn lên núi nữa. Đêm qua tiến vào không gian hư vô, Liên Thanh xem qua phương thuốc của Đình Hồn Ký Lục, đồng thời cũng nhận biết được không ít đan dược.

Hoàng Long Đan và Kim Tủy Đan chính là loại đan dược giúp tu luyện ở giai đoạn Cơ Trúc Kỳ của Vô Tu Giả.

Bây giờ Liên Thanh vẫn chưa có năng lực luyện đan nên chỉ có thể mang thảo dược đến hiệu cầm đồ bán lấy tiền rồi mới đến đan dược phường mua hai loại đan dược này.

Sau khi nói với mẫu thân xong thì Liên Thanh liền cải trang đi ra khỏi cái sân nhà hoang tàn của Cố gia, nhắm thẳng về hướng tiệm cầm đồ.

Lần này tới cửa hiệu cầm đồ Liên Thanh không bị đuổi ra ngoài nữa, mà ngược lại chường quầy còn rất khách sáo hoan nghênh Liên Thanh vào tiệm.

“Tiểu hài nhi, Bích Liên Thiên mọc hoang lần trước người bán cho ta có còn nữa không?” Chường quầy mở miệng rộng cười vui vẻ, lần trước Liên Thanh bán cho hắn ba gốc Bích Liên Thiên, hắn lại có thể bán cho Ly gia với giá gấp ba!

Bán cho Ly gia thì thôi đi, nếu có thì hắn sẽ mua hết toàn bộ gốc Bích Liên Thiên Thượng phẩm với cùng giá như vậy!

“Chường quầy, là nhờ chất lượng thảo dược ta bán cho người quá tốt cho nên người mới kiếm được một món lời lớn đúng không?” Mắt Liên Thanh lập tức lóe sáng, lần trước là bởi vì nàng không hiểu biết giá trị của Bích Liên Thiên trên thị trường, lần này chường quầy mơ tưởng muốn mua với giá hai mươi lượng sợ là không có khả năng.

Chường quầy lắc lắc đầu, thì thầm nói: “Chỉ có ba gốc Bích Liên Thiên mà có thể kiếm lời lớn sao? Chẳng qua là bán với giá gấp ba lần thôi.”

“Người bán sáu mươi lượng một gốc?” Liên Thanh kinh ngạc, bởi vì nàng đã điều tra rồi, Bích Liên Thiên Trung Phẩm trên thị trường cũng chỉ hai mươi lượng một gốc, nhưng nàng không ngờ Thượng Phẩm lại có thể bán được sáu mươi lượng!

Chường quầy nhất thời cao hứng nói lỡ miệng nên liền ho khan hai tiếng hỏi: “Tiểu hài nhi, hôm nay người mang tới cái gì?”

“Tất nhiên là thảo dược.” Liên Thanh kéo giỏ tre phía sau xuống.

Nếu trực tiếp lấy thảo dược từ không gian hư vô ra thì chắc chắn chường quầy sẽ nghĩ nàng làm bùa phép. Cho nên nàng đã sớm bỏ hết thảo dược hôm nay muốn bán vào giỏ tre.

Liên Thanh chỉ lấy ra ba loại thảo dược, theo thứ tự Hóa Hồng Quả, Bồ Thiên Chi Hòa Bích Liên Thiên.

Chường quầy có mắt nhìn tốt, liếc mắt một cái đã nhìn ra thảo dược Liên Thanh lấy ra là trên mức Thượng Phẩm.

“Tiểu hài nhi, thảo dược của người đào được từ đâu?” Chường quầy đếm tổng cộng tất cả ba loại thảo dược là có ba mươi cây! Nếu tự hắn lên núi hái về chẳng phải là có thể kiếm một đồng tiền lớn sao?

Chường quầy lừa Liên Thanh như đang lừa một đứa bé, nhưng Liên Thanh không phải kẻ ngốc: “Chường quầy, nếu ta nói cho người biết chỗ hái thảo dược thì giữa ta và người còn có mua bán sao?”

“Ha ha... Được, ta cũng không tính kể được người. Tiểu hài nhi nhà người thật khôn khéo!” Chường quầy lấy bàn tính ra, tay thoăn thoắt tính toán trên mặt bàn tính, xem coi đám thảo dược Liên Thanh mang đến có trị giá bao nhiêu.

Liên Thanh đã tính qua trước rồi, chường quầy phải trả cho nàng mức giá trên một lượng vàng thì nàng mới bán.

“Như vậy đi, ta tính người một ngàn một trăm lượng bạc, được không?” Chường quầy đã đoán được từ trước, hắn có thể bán được cái sọt thảo dược này với giá gấp đôi.

Liên Thanh gật đầu, một ngàn một trăm lượng bạc, tương đương với một lượng vàng còn nhiều hơn một trăm lượng bạc, nàng vừa lòng. Nhưng qua lần này thì xem ra nàng vẫn không hiểu biết gì về giá cả hàng hóa ở Thánh Quận đại lục, chường quầy ra giá còn cao hơn nàng đã tính.

Sau khi giao dịch thành công, Liên Thanh thấy sắc trời còn sớm nên muốn rời khỏi Thánh Phong trấn, đến Trúc huyện.

Theo cấp bậc phân chia ở Thánh Quận đại lục, trấn chính là đơn vị hành chính nhỏ nhất.

Ở cái “địa phương nhỏ” như Thánh Phong trấn này không có Đan Dược Phường nào được mở. Theo như Liên Thanh biết thì muốn mua đan dược chỉ có thể đến Trúc huyện gần đây nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14: Mắt chó xem thường người

Edit: halina

Buổi trưa bắt đầu xuất phát, Liên Thanh đi bộ hơn hai canh giờ, đến giờ Thân thì đến được trung tâm Trúc huyện.

Hỏi người qua đường mới được đường đến Đan Dược Phường, nghe nói Đan Dược Phường này là do Thiên Cơ Môn mở. Ngay cả Thiên Cơ Môn là cái quái gì Liên Thanh còn không biết.

Đứng trước ngoài Đan Dược Phường nhìn thấy ba chữ ‘ Thiên Cơ Môn ’, Liên Thanh túm áo choàng đen lại rồi đi vào.

“Mua hay là bán đan dược?” Liên Thanh vừa mới bước một chân vào Đan Dược Phường thì đã có tiểu nhị tiến đến.

Liên Thanh cúi đầu xuống trả lời: “Mua đan dược.”

“Đan dược ở tiệm ta giá thấp nhất cũng đã một trăm lượng bạc, người mua nổi không?” Tiểu nhị quan sát áo choàng cũ nát trên người Liên Thanh, cộng thêm thân thể gầy yếu của Liên Thanh thì bất giác không nghĩ Liên Thanh sẽ là khách quý có thể trả nổi hơn mười lượng!

Liên Thanh khẽ ngẩng đầu lên, mắt lạnh liếc nhìn tiểu nhị, thăm mắng hần mắt chó xem thường người khác. Nàng bốc khoảng mấy chục lượng từ trong túi tiền ra làm tiểu nhị ghen hòng.

“Người muốn mua đan dược gì?” Thái độ của tiểu nhị thoáng hòa hoãn một chút.

“Hoàng Long Đan và Kim Tủy Đan, bao nhiêu ngân lượng một viên?” Liên Thanh đi dạo khắp nơi một lát, Đan Dược Phường quả thật là nơi để mua bán đan dược, toàn bộ đều là bình bình lọ lọ bằng sứ.

Tiểu nhị đánh giá thân thể Liên Thanh, nhưng không dò xét được bất kỳ thực lực Võ Tu nào.

Cộng thêm đan dược hiện tại Liên Thanh muốn mua là loại trợ giúp tu luyện Cơ Trúc Kỳ, diexdanllequydoon tiểu nhị càng thêm hoài nghi Liên Thanh không phải Võ Tu Giả.

Người tới độ tuổi này như Liên Thanh mà còn chưa tu luyện thì hơn phân nửa đều là không có thiên phú Võ Tu!

Ý khinh thường trong mắt tiểu nhị càng gia tăng: “Một viên Hoàng Long Đan ba trăm lượng, Kim Tủy Đan giá còn đắt hơn Hoàng Long Đan một trăm lượng.”

Nghe thấy giá cả thì Liên Thanh lập tức nhăn mày. Nàng vốn tưởng rằng trong túi tiền này có một ngàn lượng bạc thì có thể mua sắm được không ít đan dược.

Nhưng mà một viên Kim Tủy Đan đã bốn trăm lượng bạc!

“Mua không nổi sao?” Tiểu nhị đã sớm nhìn ra Liên Thanh do dự, dám đến Thiên Cơ Môn mua đan dược, nếu không có chút vốn liếng thì ngay cả cửa cũng không dám tới gần!

Người này nhất định không biết tên tuổi Thiên Cơ Môn nên mới to gan xông vào Đan Dược Phường! “Mua không nổi thì mời người nhắc chân rời khỏi tiệm của chúng ta đi!”

“Các người buôn bán như thế sao?” Liên Thanh nhin con tức xoay người nhìn tiểu nhị.

Tiểu nhị cao hơn Liên Thanh một nửa đầu, nhưng mà khí thế thì lại yếu hơn Liên Thanh vài phần!

Liên Thanh từng là lính đánh thuê ở thế kỷ hai mươi lăm, dù bây giờ thay đổi một cơ thể khác nhưng linh hồn của nàng vẫn cuồng ngạo không gì kiềm chế được như trước, dù là ai cũng đừng mơ tưởng hạ thấp nàng!

“Người không lấy ra đủ tiền, chúng ta không buôn bán với người, mau...”

“Ta muốn hai viên Hoàng Long Đan và một viên Kim Tủy Đan!” Liên Thanh đồ tiền trong túi của mình ra, không ít ngân lượng xôn xao rơi xuống bàn.

Khi trả tiền, Liên Thanh thăm nghĩ nên bắt chương quầy ở tiệm cầm đồ đưa cho nàng một lượng vàng. Nếu không phải đã đổi thành một ngàn lượng bạc thì hiện giờ Liên Thanh có thể cầm một lượng vàng đập thẳng vào mặt tiểu nhị rồi!

Liên Thanh đồ tiền ra, tất nhiên tiểu nhị sẽ dân đan dược đến tận tay Liên Thanh.

Sau khi mua được đan dược Liên Thanh nhanh chóng ra khỏi Đan Dược Phường, nàng còn phải nhanh chóng trở về Thánh Phong trấn.

Đột nhiên, một hơi thở xa lạ áp sát vào người Liên Thanh.

Liên Thanh ngửi thấy một mùi thơm ngát, nhưng trước mặt lại không có gì cả.

Là người nào? Dám sờ tới sờ lui trên người nàng?

Năng lực cảm nhận của thân thể này rất mạnh, Liên Thanh nắm một cái đã bắt được thứ gì đó trước ngực.

Rõ ràng không nhìn thấy gì nhưng trong tay Liên Thanh lại thật sự đang cầm một thứ gì đó, đó là... Một cổ tay mảnh khảnh ấm áp!

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Kỹ năng tàng hình

Edit: halina

Cái nạng bắt được một bàn tay? Nhưng Liên Thanh lại không thấy được gì cả!

Đột nhiên hai đầu gối Liên Thanh bị đập hai cái, bị đau thiếu chút nữa quỵ xuống mặt đất. Mà chỗ cổ tay cũng bị người ta dùng sức bóp một cái, gần như sắp bóp nát xương tay nàng.

Bởi vì bị đau nên Liên Thanh buông lỏng tay một chút, khiến đối phương nhân cơ hội trốn thoát. Rốt cuộc Liên Thanh không còn cảm nhận được luồng nhiệt trong không khí nữa. Khi cúi đầu nhìn bên hông mình thì thấy túi tiền đã bị trộm!

Liên Thanh sờ soạn đan dược trong lòng ngực, cũng may ba viên Hoàng Long Đan và Kim Tỳ Đan mới vừa mua để dùng phụ trợ tu luyện vẫn còn, nếu không Liên Thanh sẽ bị tức đến chết!

Thánh quỳnh đại lục là thế giới Dịch Năng Giả và Võ Tu Giả cùng tồn tại, Liên Thanh có được dịch năng Câu Thông Thuật, vậy thì người khác cũng có thể có. Dựa theo tình huống vừa rồi, Liên Thanh nắm lấy cánh tay mảnh khảnh kia chỉ có vài giây, ngoài khả năng dịch chuyển tức thời thì hơn phân nửa năng lực của cô là Dịch Năng Giả có được kỹ thuật tàng hình!

Bởi vì túi tiền bị trộm nên trên đường Liên Thanh đi từ Trúc huyện trở lại Thính Phong trấn thì cả khuôn mặt đều đen như than!

Lần này đến Trúc huyện, Liên Thanh đã hiểu rõ mình thật sự quá yếu! Ở cái dịch thế cường giả hoành hành ngang ngược này thì Liên Thanh của hiện tại chỉ là một con châu chấu tùy ý bị người ta nhào nặn!

Nàng muốn trở nên mạnh mẽ! Muốn sống ở Thánh Quỳnh đại lục thì nàng cần phải nắm vững được năng lực của mình, không chỉ là tu luyện Võ Tu, Liên Thanh còn phải nghĩ mọi cách để gia tăng Linh Hồn lực của mình!

Trở lại phế viện Cổ gia đã là giờ Tuất. Cổ Tuyết Cảm nôn nóng bởi hồi đứng trước cửa phế viện, ngửa đầu nhìn về bóng dáng Liên Thanh từ xa xa.

Lúc thấy bóng người gầy yếu của Liên Thanh xuất hiện thì Cổ Tuyết Cảm chảy nước mắt: “Thanh Nhi, sao trễ như vậy mới trở về?”

“Nương, xế chiều nay Thanh Nhi ngồi ngủ dưới tàng cây.” Liên Thanh cũng không tính nói cho Cổ Tuyết Cảm biết việc nàng đến Trúc huyện.

Một là không muốn làm Cổ Tuyết Cảm lo lắng khi nàng bắt đầu tu luyện Võ Tu. Hai là nàng đến Trúc huyện để mua đan dược hỗ trợ tu luyện, phải tốn một số tiền rất lớn nên Liên Thanh lười giải thích quá nhiều cho Cổ Tuyết Cảm, dĩ nhiên nàng cũng không muốn bại lộ sự tồn tại của không gian hư vô.

Cổ Tuyết Cảm nghe Liên Thanh nói là mệt mỏi nên ngủ dưới tàng cây thì cũng liền an tâm. “Sau này đừng hồ đồ mà nghỉ ngơi ở bên ngoài nữa, nào có nơi nào thoải mái bằng nhà của mình?”

“Nương nói rất đúng, ngủ dưới tàng cây lâu như vậy, eo và cổ Thanh Nhi đều nhức muốn chết. Nương cũng nghỉ ngơi sớm đi, sau này không cần lo lắng cho Thanh Nhi nữa.” Liên Thanh đỡ tay Cổ Tuyết Cảm rồi dắt bà về phòng.

Sau khi trở lại ‘ổ chó’ của mình thì Liên Thanh cởi áo choàng màu đen dính đầy bụi bặm ra rồi trực tiếp nằm xuống giường.

Thần thức vừa động thì Tiểu Thí Ước đã bị Liên Thanh lôi ra từ trong không gian Tinh Thần.

“Chủ nhân, ngài lại có yêu cầu gì dặn dò tiểu nhân sao?” Tiểu Thí Ước ưỡn oải nâng mí mắt, liếc Liên Thanh một cái.

Liên Thanh nắm đống lông trắng như tuyết của Tiểu Thí Ước, hỏi: “Hôm nay ta đến Trúc huyện, người ở trong không gian Tinh Thần mà lại không nhìn thấy chuyện bên ngoài?”

Tiểu Thí Ước ngưng ngưng lắc đầu: “Chủ nhân, chỉ cần ta trở về không gian Tinh Thần thì ta liền ngủ mất rồi.”

“Sao người lại vô dụng như thế?” Liên Thanh phát hiện mình đã phí công nuôi dưỡng một con sùng vật không nhìn được cũng không dùng được, nàng cũng không biết Tiểu Thí Ước thuộc chủng loại gì!

“Chủ nhân, hình như chỉ có khi người gặp nguy hiểm đến tính mạng thì ta mới khẩn trương!” Tiểu Thí Ước thấy chủ nhân của mình tức giận thì vội giải thích.

Không đề cập tới nguy hiểm còn tốt, nhắc tới là Liên Thanh liền tức giận! Tuy rằng hai chân vị cái người tàng hình kia đập cũng không bị thương gì mấy nhưng xương tay nàng bị bóp một chút đến bây giờ vẫn còn đau đây!

“Túi tiền của ta bị trộm, người còn trốn ở trong không gian Tinh Thần mà ngủ, nên phạt!” Liên Thanh nói xong liền gõ mạnh đầu Tiểu Thi Uớc hơn mười cái, đúng là kém cỏi!

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Đột phá thành công

Edit: halina

Sáng sớm hôm sau, Liên Thanh làm xong đồ ăn sáng thì liền trở về phòng, ăn Hoàng Long Đan rồi ngồi xếp bằng bắt đầu con đường tu luyện.

Liên Thanh làm theo phương pháp Tiểu Thi Uớc truyền thụ, ngồi ở trong phòng tĩnh tọa suốt một ngày, có Hoàng Long Đan phụ trợ nên đã thành công tu luyện thành một Võ Giả, hơn nữa còn đột phá Cơ Trúc Kỳ tầng thứ nhất.

Liên Thanh chậm rãi mở mắt ra, phát giác thân thể của mình uyển chuyển nhẹ nhàng, hơn nữa huyết quản cũng khơi thông không ít!

Tiểu Thi Uớc cảm nhận được Liên Thanh thăng cấp nên nhảy ra khỏi không gian Tinh Thần. “Chủ nhân, người tấn chức từ người thường thành Võ Tu Giả thành công rồi!”

“Sai, chủ nhân nhà ngươi là từ Dị Năng Giả thành công biến thành Dị Năng cộng thêm Võ Tu Siêu Cường Giả!” Liên Thanh búng trán Tiểu Thi Uớc.

Không biết có phải Liên Thanh ảo giác hay không mà nàng lại cảm thấy thân hình Tiểu Thi Uớc lớn hơn một chút.

Tiểu Thi Uớc là Thần thú khế ước của Liên Thanh, chủ nhân suy nghĩ cái gì tất nhiên nó có thể cảm nhận được.

“Chủ nhân, sau này chỉ cần người tấn chức thì ta cũng có thể cùng thăng cấp!” Tiểu Thi Uớc nhào vào lồng ngực Liên Thanh, dùng sức cọ cọ vùng đất bằng phẳng trước ngực Liên Thanh.

Liên Thanh nhắc tiểu sắc quỷ trong lòng mình lên, thần thức chuyển động liền ném nó vào trong không gian Tinh Thần.

Nếu Tiểu Thi Uớc được hưởng phúc lợi vì Liên Thanh tấn chức, vậy có phải Thực Đình khế ước của nàng cũng giống vậy, có phải cũng đã biến hóa rồi không?

Liên Thanh lại chuyển động thần thức, đi vào không gian hư vô. Giọng nói của đỉnh hồn lập tức vang lên: “Chúc mừng ngươi trở thành Võ Tu Giả!”

“Cảm ơn!” Liên Thanh nhìn quét quanh một vòng không gian hư vô rồi hỏi: “Không gian hư vô trở nên lớn hơn đúng không?”

“Tuy rằng ngươi tấn chức thành công nhưng chỉ là đột phá Võ Tu tầng thứ nhất, cho nên không gian hư vô chỉ lớn thêm nửa phần mà thôi.”

Liên Thanh sáng tỏ, nhìn khoảng trống không tới ba mươi mét vuông thì nghĩ thầm mình sẽ đi lên núi Hắc Mộc của Cố gia một chuyến nữa!

Trở lại thế giới hiện thực, Liên Thanh bò từ trên giường xuống đất, đi xuống mở cửa phòng đi ra ngoài.

Đã qua giờ cơm tối nhưng Liên Thanh đi vào phòng bếp thì lại thấy Cố Tuyết Cầm đang nấu đồ ăn cạnh bếp lửa.

“Thanh Nhi, nương biết con trốn ở trong phòng tu luyện nên không dám vào phòng quấy rầy con. Đây là đồ ăn đêm để dành cho con, nương đã hâm nóng cho con rồi.” Cố Tuyết Cầm dọn bữa tối từ trong nồi ra rồi đặt trước mặt Liên Thanh.

Liên Thanh hơi nhăn mày, thật ra nàng... Cũng không quen với việc có người thân.

Ở thế kỷ hai mươi lăm nàng chính là một cô nhi, một đứa trẻ đáng thương từ khi sinh ra ba mẹ đã không cần!

Nàng chưa bao giờ được hưởng tình thương của mẹ, chỉ nhìn thấy qua sách vở chứ đừng nói đến mấy thứ như tình thương của mẹ vĩ đại...

Hôm qua Liên Thanh còn ghét bỏ Cố Tuyết Cầm nhu nhược, rốt cuộc nàng chỉ là mẹ đẻ của thân thể này, thực chất Liên Thanh cũng không có tình cảm quá sâu đậm với Cố Tuyết Cầm.

Nguyên ý ở lại chăm sóc Cố Tuyết Cầm thứ nhất là vì ký ức thân thể để lại làm Liên Thanh có nhiều ràng buộc với Cố Tuyết Cầm và Liên Nhật Kiệt hơn thôi.

Thứ hai là bởi vì hiện tại Liên Thanh còn chưa đủ mạnh nên chỉ có thể tạm thời sống nhờ ở phở viện Cố gia!

“Xảy ra chuyện gì sao?” Cô Tuyết Cầm đã dọn đồ ăn lên bàn nhưng không thấy Thanh Nhi có phản ứng thì nghi hoặc hỏi.

Liên Thanh buông lỏng chân mày, cười nhạt nói: “Mẫu thân làm đồ ăn quá thơm.”

“Nha đầu ngốc!” Cô Tuyết Cầm sùng nịch ‘mắng’ một tiếng.

Khi dùng bữa Cô Tuyết Cầm nhìn chăm chăm vào nữ nhi, nhìn đến mức Liên Thanh cảm thấy ngượng ngùng.

“Nương, Kiệt Nhi đi ngủ rồi sao?” Mỗi khi Cô Tuyết Cầm nhập thần nhìn Liên Thanh thì Liên Thanh đều sẽ dời lực chú ý của Cô Tuyết Cầm lên người Liên Nhật Kiệt.

Cô Tuyết Cầm nhẹ gõ đầu nàng: “Ban ngày Kiệt Nhi náo loạn muốn đi chơi với con, nương cản trở nó nên tối nay đi ngủ sớm đi.”

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Lần đầu luyện đan

Edit: halina

Sáng sớm ba ngày sau.

“Đột phá, rốt cuộc cũng đột phá được Cơ Trúc Kỳ tầng thứ ba!” Liên Thanh vui sướng nhảy dựng ở trên giường.

Chủ nhân tán chức thì Tiểu Thí Ước cũng được thơm lây nên chủ động nhảy ra khỏi không gian Tinh Thần.

“Tiểu Thí Ước, ngươi trưởng thành rồi!” Liên Thanh cao hứng hơn rất nhiều, thấy Tiểu Thí Ước lớn lên hẳn thì kích động ôm chặt lấy thân thể mũm mĩm của nó.

Lần đầu gặp mặt, Tiểu Thí Ước chỉ bằng hai nắm tay của Liên Thanh. Qua ba lần Liên Thanh tán chức thì Tiểu Thí Ước cũng lớn gấp hai!

Ban đầu chỉ là một cục thịt lông tơ tròn xoe màu trắng, bởi vì chủ nhân thăng cấp mà tứ chi và cái đuôi dần dần nảy nở. Nhưng nhìn về ngoài Liên Thanh vẫn không nhận ra Tiểu Thí Ước thuộc loại linh sủng nào.

“Tiểu Thí Ước, ngươi về không gian Tinh Thần trước đi, ta muốn vào không gian hư vô tìm Đỉnh hồn.” Liên Thanh có thể nhanh chóng thăng cấp như vậy, ít nhiều gì cũng nhờ đan dược hỗ trợ.

Nhưng Liên Thanh đã ăn hết ba viên đan dược mua từ Đan Dược Phường ở Trúc huyện rồi. Nếu lại đến Đan Dược Phường mua đan dược nữa thì sẽ bị lộ, Liên Thanh không muốn để cho người khác chiếm tiện nghi của mình!

Hiện tại Liên Thanh đã trở thành Võ Tu Giả, hơn nữa tu vi cũng tới Cơ Trúc Kỳ tầng thứ ba rồi, nàng muốn hỏi Đỉnh hồn xem có phải đã có thể bắt đầu luyện đan rồi không.

Tiểu Thí Ước vâng theo mệnh lệnh chủ nhân, thân hình lóe lên một cái rồi nhảy vào không gian Tinh Thần.

Liên Thanh chuyển động thần thức, đi vào không gian hư vô.

“Chúc mừng ngươi, lại tán chức!” Mỗi một lần Liên Thanh đi vào không gian hư vô thì đây đều là lời đầu tiên Đỉnh hồn nói.

“Đỉnh hồn, hiện giờ không gian hư vô được mở rộng nhiều hay ít?” Liên Thanh cũng không kiêu ngạo vì được Đỉnh hồn khích lệ, dieendanllequydon năng lực hiện tại của nàng còn chưa tới mức có thể lơ lửng.

“Ba phần, mấy ngày nay ngươi đã mở rộng không gian hư vô gấp ba lần!”

Liên Thanh cười cười rồi nói đến vấn đề chính: “Đỉnh hồn, hiện tại ta có thể luyện đan chưa?”

“Có thể, ngươi đã là Võ Tu Giả Cơ Trúc Kỳ tầng thứ ba, có thể khống chế độ lửa khi luyện đan.”

Đình hồn khẳng định làm Liên Thanh rất vui mừng, nàng lập tức hái một ít thảo dược.

“Đình hồn, mau biến lò luyện đan ra đây.” Đình hồn từng nói qua Liên Thanh có thể luyện đan ở trong không gian hư vô, cũng có thể lấy Thực Đình từ trong cơ thể ra để luyện đan ở thế giới hiện thực.

Một cái lò luyện đan màu đen cao hơn một trai tráng to khỏe cả một cái đầu xuất hiện ở trước mặt Liên Thanh, lúc này Liên Thanh còn thấy trên thân lò luyện màu đen có hoa văn cổ xưa cùng với chữ Phạn.

“Công thức Hoàng Long Đan gồm Hoàng Mộc Quả, Bách Thảo Lộ, Bích Liên Thiên, Thiên Kim Đăng, Vân Lâm Hoa.”

Đình hồn như có thể đọc được suy nghĩ của Liên Thanh, hiện tại đan dược nàng cần nhất chính là Hoàng Long Đan và Kim Tỳ Đan.

Nhưng cấp bậc của Kim Tỳ Đan cao hơn Hoàng Long Đan một bậc, trong không gian hư vô vẫn còn thiếu một gốc Bà La Tử trong số những nguyên liệu trong công thức cho nên không thể luyện được.

Công thức và lò luyện đan đều đã có, Liên Thanh ném nguyên liệu vào miệng lò luyện to lớn rồi ngay sau đó Đình hồn giúp Liên Thanh đẩy nắp lại.

‘Vụt’, một ngọn lửa cực lớn xuất hiện ở phía dưới lò luyện.

“Ngươi dùng chân khí của Võ Tu Giả để khống chế lửa đều, bắt đầu đi.”

“Lửa đều?” Liên Thanh nhất thời không hiểu thuật ngữ chuyên nghiệp mà Đình hồn nói.

Sau đó nàng mới phản ứng lại: “Là độ lửa sao?”

“Ừ... Ngươi chú ý màu sắc trung tâm của nó, màu xanh là độ lửa lớn nhất, thứ hai là xanh trắng, sau đó là màu vàng, vàng trắng, màu đen là độ lửa nhỏ nhất.”

Liên Thanh hiểu gật đầu rồi chuyên tâm khống chế ngọn lửa dưới lò luyện đan.

Nửa canh giờ sau, dưới sự giúp đỡ của Đình hồn, Liên Thanh hô ngừng.

Đình lò chuyển động, bảy viên Hoàng Long Đan thông thường bay ra.

“Đây là lần đầu tiên ngươi luyện đan mà có thể luyện thành công bảy viên Hoàng Long Đan nhất phẩm, thành tích coi như không tệ!”

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Đau lòng đệ đệ

Edit: halina

Bảy viên Hoàng Long Đan nhất phẩm bay ra từ đình lò đều bị Liên Thanh đuổi tay bắt trọn.

Liên Thanh lấy bình thuốc sứ màu trắng trong lòng ra, bảy viên Hoàng Long Đan trong tay đều được bỏ vào trong đó.

Liên Thanh còn chút ấn tượng về Hoàng Long Đan mua từ Đan Dược Phường, sau khi so sánh thì nàng phát hiện Hoàng Long Đan mình luyện ra cùng một cấp bậc với loại mua ở Đan Dược Phường.

Một viên Hoàng Long Đan nhất phẩm đã có thể bán được ba trăm lượng, trước mắt Liên Thanh như có rất nhiều bạc trắng bay lượn!

“Đình hồn, ta lại luyện thêm vài lần nữa!” Bởi vì bị bạc kích thích nên Liên Thanh nhìn không được lại muốn luyện thêm mấy lượt nữa. Tính ngày mai sẽ đến Trúc huyện một chuyến để bán Hoàng Long Đan!

Đình hồn nghe lệnh Liên Thanh, phụ tá nàng luyện đan ở bên cạnh.

Một buổi chiều trôi qua, thần thức ở trong không gian hư vô quá lâu, trở lại thế giới hiện thực thì thân thể đã sớm đói đến mức bụng kêu rột rột.

Rời khỏi không gian hư vô, bình thuốc bằng sứ màu trắng trong ngực Liên Thanh chứa đầy Hoàng Long Đan, tổng cộng là ba mươi viên.

Liên Thanh mở cửa phòng ra, trời bên ngoài đã nhá nhem tối, mà Liên Nhật Kiệt đang ngồi trong sân nhìn xuất thần chăm chăm hoàng hôn đỏ cả một

góc trời.

“Kiệt Nhi ~!” Ở chung với Liên Nhật Kiệt đã được vài ngày, Liên Thanh luôn cảm thấy mình muốn thân cận đệ đệ nhiều hơn với nương.

Liên Nhật Kiệt là một đứa bé bị tổn thương, mọi việc đều luôn lấy Liên Thanh làm chủ, mặc kệ cậu nhóc khẳng khẳng muốn làm cái gì, chỉ cần mang Liên Thanh ra thì sẽ không dám náo loạn nữa.

“Tỷ tỷ!” Liên Nhật Kiệt nghe thấy tiếng tỷ tỷ gọi thì vội lấy lại tinh thần, xoay người nhào vào trong lòng Liên Thanh.

Trên người Kiệt Nhi có một luồng lực hòa quyện rất mạnh mẽ cho Liên Thanh nhìn không được muốn thân cận. Đối với người không quen với việc có người thân như Liên Thanh thì không biết đây là chuyện tốt hay là chuyện xấu nữa.

“Kiệt Nhi, trong tay tỷ tỷ có viên kẹo đường cho đệ ăn!” Khi Liên Thanh luyện đan ở trong không gian hư vô, không chỉ luyện được Hoàng Long Đan mà còn luyện được Tuyết Cơ Đan.

Liên Nhật Kiệt có màu da óng vàng và mái tóc khô cứng làm cho Liên Thanh nhìn thấy mà đau lòng, diennanllequydonn chỉ muốn nhanh chóng bổ sung đầy đủ dinh dưỡng mà Liên Nhật Kiệt thiếu thốn từ lúc sinh ra tới giờ.

Vừa đúng lúc trong không gian hư vô có đủ thảo dược cho Liên Thanh luyện Tuyết Cơ Đan nên nàng liền luyện đan được cho Liên Nhật Kiệt.

Liên Nhật Kiệt há mồm ăn đan dược tỷ tỷ đưa đến bên miệng mình, tuy tỷ tỷ nói đây là kẹo đường nhưng cậu nhóc lại không cảm nhận được chút vị ngọt nào.

Nhưng kẹo đường tỷ tỷ đưa rất thơm, hơn nữa vào miệng là tan thành một dòng nước trôi theo cổ họng xuống bụng.

Trong tay Liên Thanh còn có năm viên Tuyết Cơ Đan, ngoại trừ cho Liên Nhật Kiệt ăn thì Cố Tuyết Cầm ăn vào cũng có thể dưỡng da.

Lúc này Cố Tuyết Cầm bụng đồ ăn từ trong phòng bếp ra, thấy hai tỷ đệ đứng trong sân thì kinh ngạc nói: “Thanh Nhi, thăng cấp sao?”

“Dạ, mẫu thân, Thanh Nhi đã là Vô Tu Giả Cơ Trúc Kỳ tầng thứ ba!” Liên Thanh không tính giấu nàng thực lực của mình.

Chỉ có báo cho Cố Tuyết Cầm biết năng lực của mình thì Cố Tuyết Cầm mới có thể yên tâm về Liên Thanh, miễn cho suốt ngày lo lắng Liên Thanh sẽ bị người khác ức hiếp.

Liên Nhật Kiệt vừa nghe tỷ tỷ là cường giả Cơ Trúc Kỳ tầng thứ ba thì hai cánh tay nhỏ kích động ôm lấy vòng eo Liên Thanh: “Tỷ tỷ thật lợi hại!”

“Ha ha... Kiệt Nhi là đệ đệ ta, nhất định sẽ còn lợi hại hơn tỷ tỷ! Sau này đệ hãy đến phòng tỷ tỷ, tỷ tỷ cho đệ cùng tu luyện!” Liên Thanh đã sớm muốn Kiệt Nhi cùng tu luyện với mình, chỉ là mới đầu đan dược không đủ, Liên Thanh không thể nào giúp Liên Nhật Kiệt tu luyện được.

Nhưng hiện tại Hoàng Long Đan đã đủ cho hai người dùng, đương nhiên Liên Thanh muốn đệ đệ cùng tu luyện. Mặc kệ có phải là muốn tháo bỏ gánh nặng vô dụng hay không thì nàng vẫn thật lòng đối xử tốt với Liên Nhật Kiệt, Liên Nhật Kiệt có thể đi theo Liên Thanh cùng tu luyện là chuyện tốt.

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Thiếu

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Chương 19: Con vợ cả của Công Hầu Phỉ

Edit: halina

Sau khi dùng cơm tối xong, Liên Thanh về phòng trước nita canh giờ, Cố Tuyết Cầm và Liên Nhật Kiệt cũng không biết nàng làm cái gì trong phòng.

Gìờ Tuất, Liên Thanh đi ra khỏi phòng, trong viện đã không còn bóng dáng mẫu thân và đệ đệ.

‘Cốc cốc cốc ~’ Liên Thanh gõ cửa phòng mẫu thân, cửa phòng lập tức được đẩy ra.

“Tỷ tỷ, Kiệt Nhi sẽ cùng đi tu luyện với tỷ sao?” Liên Nhật Kiệt gấp không chờ nổi nữa, muốn trở nên mạnh mẽ cùng với tỷ tỷ, như vậy nhóc có thể làm nam tì hán, không bao giờ bị nói là chờ nể nhân bảo hộ.

Liên Thanh sờ sờ đầu nhỏ của Liên Nhật Kiệt, cười nói: “Không nhanh như vậy đâu, Kiệt Nhi ăn hết mấy viên kẹo đường trước đã.”

Sau khi Liên Nhật Kiệt nhận lấy thì trực tiếp nhét vào trong miệng. Lúc này kẹo đường vẫn có hương vị chát.

“Ngồi một giấc thật ngon đi.” Liên Thanh nhìn Liên Nhật Kiệt ăn xong Tẩy Tủy Đan thì làm bộ chuẩn bị rời đi.

“Thanh Nhi ~” Cố Tuyết Cẩm ở trong phòng gọi Liên Thanh lại.

Liên Thanh khựng lại, xoay người hỏi Cố Tuyết Cẩm: “Nương, có chuyện gì sao?”

“Kiệt Nhi, con lên giường ngủ trước đi, nương có việc muốn nói với tỷ tỷ.” Cố Tuyết Cẩm liếc Liên Nhật Kiệt một cái, cố ý đuổi nhóc đi.

Kiệt Nhi là một đứa bé ngoan ngoãn nên không nói hai lời liền bò lên giường.

“Thanh Nhi, xuống đến phòng con.” Sau khi Cố Tuyết Cảm ra khỏi phòng mình thì liền kéo tay Liên Thanh bước vào phòng của nàng.

Sau khi vào phòng Liên Thanh thì Cố Tuyết Cảm nhìn nữ nhi đã thay đổi nhiều ngày qua: “Thanh Nhi, có phải con có chuyện gặt mấu thân hay không?”

“Thanh Nhi có thể gặt mấu thân chuyện gì chứ?” Dáy mắt đen nhánh của Liên Thanh lóe sáng.

“Thanh Nhi, tuy rằng nương là thứ nữ Cố gia, nhưng tốt xấu gì Cố gia cũng là gia tộc được hương lâu đời, nương cũng hiểu được một chút đạo lý.”

Cố Tuyết Cảm nói vậy thì Liên Thanh cũng hiểu nàng đã phát hiện ra Tuyết Cơ Đan mà Liên Nhật Kiệt uống.

Có lẽ vừa rồi đút cho Liên Nhật Kiệt uống Tẩy Tủy Đan, Cố Tuyết Cảm cũng lưu ý tỷ đệ bọn họ đang làm gì cho nên mới biết Liên Thanh không cho Liên Nhật Kiệt ăn kẹo đường mà là Tẩy Tủy Đan.

Liên Thanh vốn cũng không tính giấu diếm, diennndanleeguydon sáng sớm ngày mai khi được hiệu của Tẩy Tủy Đan giúp Liên Nhật Kiệt loại bỏ chất bẩn trong cơ thể ra bên ngoài thì Cố Tuyết Cảm nhất định sẽ biết Liên Nhật Kiệt ăn cái gì.

Thanh Nhi cũng muốn dấu diêm cá nường sao! Cô Tuyết Cầm càng cảm thấy hiện tại mình không nhìn thấu được nữ nhi nữa.

Trước kia chuyện gì Thanh Nhi cũng đều không giấu diếm được, hi nộ ái ố của nàng đều thể hiện hết trên mặt.

Tuy rằng hiện tại Thanh Nhi vẫn ngoan ngoãn hiểu chuyện như trước, nhưng nàng lại biết cách đè nén cảm xúc.

“Có phải người Cố gia lại đến ức hiếp con không?” Đối với việc nữ nhi đột nhiên thay đổi, Cố Tuyết Cầm chỉ nghĩ là người Cố gia kích thích Thanh Nhi, khiến cho cả người nàng trở nên sắc bén hẳn lên.

Liên Thanh gật đầu, “Vào một đêm trước đây, Cố Ly Ly tìm hai người đến trối Thanh Nhi lại rồi ném xuống dòng sông đen.”

“Cái gì?” Cố Tuyết Cầm giật mình nhìn chăm chăm Liên Thanh, bất an ôm lấy nàng: “Thanh Nhi, vì sao con không sớm nói cho nường biết?”

“Nường, Thanh Nhi nói cho người chỉ khiến người thêm bi thương.” Cố Tuyết Cầm không làm được gì, Liên Thanh nói ra thì nàng cũng không thể cầm đao vọt vào sân nhà Cố gia để chém người.

Cố Tuyết Cầm ôm Liên Thanh khẽ thở dài một tiếng: “Thanh Nhi, thật ra nường cũng không mềm yếu như con tưởng. Nếu nường thật sự không có gì cả thì lúc trước trường tì của Công Hầu Phỉ sao có thể cười mẫu thân làm chính thê?”

Liên Thanh nhăn mày, Cố Tuyết Cầm nói không sai.
Cha ruột Liên Thanh là con vợ cả của Liên Quốc
Tông Hầu Phì, lúc trước không thể chỉ coi trọng đáng
vẻ của mẫu thân mà liền cưới mẫu thân vào Tông Hầu
Phì làm chính thất!

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3456759#p3456759>

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Lưu Manh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Thiếu

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chương 20 Đệ nhất Thánh Phong trấn

Edit: halina

“Lúc nương mười lăm tuổi đã là một Võ Tu Giả Cơ
Trúc Kỳ tăng thứ tám.” Cố Tuyết Cầm nhớ lại quá
khứ, trong lòng đau đớn như bị đao cắt vậy.

Liên Thanh kinh ngạc hỏi: “Nương đã từng là Võ Tu
Giả?”

“Đều là mây khói thoáng qua rồi. Nương từng được
Thánh Môn đến tìm, vốn nên là đệ tử của Thánh Môn.”

Cố Tuyết Cầm không lập tức nói hết ra, nhưng Liên
Thanh có thể đoán được sở dĩ nương không trở thành đệ tử
Thánh Môn tuyệt đối có liên qua đến tên nam nhân đáng
chém ngàn đao kia!

“Năm mười lăm tuổi, nương đã gặp cha con, từ đó nương

nam nước này, nước này gả cho chú con, từ đó được vào cửa quý của Liên Quốc Tông Hầu Phi!” Trong lời nói của Cố Tuyết Cầm tràn đầy hận ý, là hận Tông Hầu Phi, cũng chán ghét tên nam nhân phụ lòng viết bỏ thê tì.

“Sau khi tới Tông Hầu Phi thì Thánh Môn kia thế nào?” Tuy Liên Thanh không biết Thánh môn là tổ chức gì nhưng có thể tưởng tượng của Tông Hầu Phi vì Thánh Môn nên mới cưới một nữ nhân ở cái thị trấn nhỏ như Thánh Phong trấn này như vậy bởi cảnh nhất định không nhỏ!

Cố Tuyết Cầm gật đầu, thờ dài nói: “Là mẫu thân gặp người không tốt, gả cho tên phụ lòng, còn tưởng rằng đó là tình yêu thật sự.”

“Nương, người yên tâm, Thanh Nhi nhất định sẽ đòi lại hết mọi nợ nần!” Nếu phân trách nhiệm này đã đặt ở trên người Liên Thanh thì Liên Thanh chắc chắn sẽ giúp thân thể này đoạt lại mọi thứ vốn thuộc về nàng.

Theo ký ức của Liên Thanh, lúc ấy trường tì của Tông Hầu Phi có một thiếp thất cực kỳ siêng ái, hơn nữa nữ nhân khôn khéo đó còn hạ trường tì trước, càng làm cho nàng ta huênh hoang lên mặt.

“Thanh Nhi, vốn dĩ nương muốn nén giận dẫn theo con và Kiệt Nhi bình an sống hết đời này, nhưng trong lòng mẫu thân cũng không cam lòng, nhưng mẫu thân không muốn con mạo hiểm, đồng ý với nương đừng đến thủ đô của Liên Quốc!” Cố Tuyết Cầm vì muốn tốt cho Liên Thanh, diendandnlequydon một khi đến thủ đô thì nhất định sẽ chạm mặt người của Tông Hầu Phi.

Không được, tuyệt đối không được!

Liên Thanh đỡ tay Cố Tuyết Cầm rồi trấn an:

“Nương, người yên tâm, dù sau này Thanh Nhi đi nơi nào đều sẽ dẫn theo người và đệ đệ. Ngay cả thiê đô, trước khi thực lực Thanh Nhi không đủ thì sẽ không xông vào.”

“Ngoan, nữ nhi ngoan của mẫu thân!” Cố Tuyết Cầm bị thương rơi một giọt nước mắt, nỗi bi ai trong lòng nàng Thanh Nhi không thể hiểu.

Cố Tuyết Cầm đã từng là một cường giả, ở Thánh Phong trấn này Cơ Trúc Kỳ tầng thứ tám đã là đệ nhất rồi.

Nhưng mà tất cả đều bị huỷ hoại, nếu trong lòng Cố Tuyết Cầm không hận là giả. Nhưng hiện giờ thân thể nàng bị tàn phá như vậy làm sao dám về thiê đô sinh sự?

Không phải Cố Tuyết Cầm sợ chết, thật sự bởi vì Thanh Nhi và Kiệt Nhi còn cần nàng chăm sóc, nếu nàng đi rồi thì Thanh Nhi và Kiệt Nhi sẽ trở thành cô nhi không cha không mẹ, sao Cố Tuyết Cầm có thể nhẫn tâm?

“Nương, ta không hiểu y thuật, nhưng ta sẽ nghĩ mọi cách để khôi phục thân thể của người.” Kiếp trước Liên Thanh cũng không hiểu biết về dược lý, nhưng kiếp này có Đinh hồn tương trợ, Liên Thanh tin tưởng mình nhất định có thể chữa khỏi thân thể cho mẫu thân.

Cô Tuyết Cẩm lắc đầu, sau đó hỏi: “Thanh Nhi, con học được cách luyện đan rồi sao?”

“Đúng vậy, Thanh Nhi biết luyện đan, nhưng mẫu thân, có vài chuyện tạm thời Thanh Nhi không thể nói ra được.” Liên Thanh không muốn giải thích chuyện về lò luyện đan đến, nàng có được nó cũng chỉ ngoài ý muốn, chuyện này nàng biết, Tiểu Thử Ước biết, Đinh hồn biết, như vậy là đủ rồi!

“Được, nữ nhi ngoan của mẫu thân, trời cũng muộn rồi, nghỉ ngơi sớm một chút đi.” Cô Tuyết Cẩm không miễn cưỡng Liên Thanh, học được luyện đan thuật cũng là chuyện tốt cho Thanh Nhi.

Liên Thanh tiễn Cô Tuyết Cẩm ra khỏi phòng, “Nương cũng nghỉ sớm chút đi, ngày mai Kiệt Nhi rời giường làm phiền nương tắm rửa sạch sẽ cho nó.”

“Đứa nhỏ ngọc, cả hai đều là hài tử của nương, sao lại thành phiền phức rồi? Về phòng ngủ đi.”

Xem thêm tại: <http://diendanlequydon.com/viewtopic.php?p=3457011#p3457011>

Bạn đang đọc truyện *Thê Tử Luru Mạnh Của Ma Đế: Tuyệt Sắc Ngự Thủ Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.